

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26	Utgitt 4 juli	1934
--------	---------------	------

Kongelig kunngjøring om tollavgifter fra 1 22 juni.
juli 1934.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 11 juni 1934 fattet følgende beslutning:

De den 30 juni 1934 gjeldende bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1934 med følgende forandringer:

A. Innledende bestemmelser:

§ 3. Med hensyn til innførsel fra Sverige til Norge gjelder følgende særlige regler:

1. Ved reise landverts fra Sverige til Vinger Austmark eller de nordenfor samme liggende distrikter skal det med undtagelse av spillekort, tobakksvarer og andre varer, for såvidt de er underkastet så vel stempelavgift som toll, samt brennevin og spiritus tillikemed derav tilberedte drikker og vin, være tillatt tollfritt å medføre av til innførsel tillatte, toll underkastede naturprodukter eller tilvirkninger, følgende mindre varepartier, bestemt til personlig bruk for grenseboerne selv eller deres husstand:

brød 10 kg,

flesk 10 kg,

garn, alle slags, tilsammen 5 kg,

kaffe og kaffesurrogater, tilsammen 5 kg,

risengryn 5 kg,

sukker 5 kg,

kornvarer, umalte, 40 kg,

kornvarer, malte, 25 kg,

vevde tøier, alle slags, tilsammen 15 meter, dog ikke

utover en samlet verdi av kr. 25,00,

øl 5 liter samt

andre varer til en samlet verdi av kr. 20,00.

Disse mengder utgjør, hvad der på samme reise tollfritt kan medføres av en person for egen eller andres regning. Er flere personer av samme husstand i reisefølge, er bare én av dem berettiget til tollfrihet.

22 juni. For vare, som av reisende medføres i større mengde enn ovenfor fastsatt, skal toll overensstemmende med, hvad der ellers gjelder, erlegges for hele den innførte mengde av varen.

Den i nærværende passus omhandlede tollfrihet gjelder ikke for varer, som innføres i handelsøiemed enten for på sedvanlig måte å selges eller for å leveres som erstatning for utført arbeide, ei heller for varer, som innføres av handlende eller for handlendes regning, forsåvidt de er av de slags, med hvilke han driver handel, eller er bestanddeler av sådanne varer.

Som grenseboere betraktes i nærværende forbindelse kun innvånere av de umiddelbart op til grensen mot Sverige støtende herreder. Tolldepartementet kan dog i særlige tilfelle, hvor forholdene måtte gjøre det ønskelig, bestemme at de ovenfor omhandlede innrømmelser skal utstrekkes også til andre herreders innvånere.

Tollfri innførsel av varer i henhold til foranstående bestemmelser er betinget av, at den reisende foruten å opgi fullt navn, fødselsår, stilling og hjemsted (med postadresse) avgir skriftlig erklæring på tro og love om, at de varer, han medfører, ikke innføres i handelsøiemed, således som ovenfor omhandlet, men til personlig bruk for ham selv eller hans husstand. Innføres ikke varene for den reisendes egen regning, skal, før tollfri utlevering av varene finner sted, opplysninger og erklæring som omhandlet være avgitt av den, for hvis regning de innføres.

Opfylles ikke de nevnte betingelser, skal varene fortolles på sedvanlig måte.

2—5 som nu.

6. Til forebyggelse av misbruk av de i 3dje, 4de og 5te passus gjorte innrømmelser har Tolldepartementet eller i særskilt tilfelle vedkommende tollmyndighet ved grensen å meddele de nærmere kontrollforskrifter, som kan anses fornødne.

Tolldepartementet bemyndiges til for innførselen til visse landsdeler eller ad visse veier å forhøje de i denne paragraf fastsatte maksima for den tollfrie innførsel, å nedsette samme eller helt å opheve tollfriheten for visse varer samt til å bestemme, at tollfriheten skal tilståes for visse mindre mengder, om enn varen innføres for å selges, når den er tilvirket i et til Norge støtende svensk grensedistrikt, er et produkt av landbruk eller husflid, og innførselen skjer for produsentens regning. Departementet skal derhos være bemyndiget til helt eller delvis å undlate å la opkreve innførselstoll av hvad der innføres over landegrensen nordenfor Nord-Trøndelag fylke.

§ 10.

22 juni.

d. Fritatt for avgift er på de nærmere betingelser, som måtte bli opstillet av Tolldepartementet, følgende varer:

9. Varer som oppløses fra fartøi ankommet fra utlandet og er bestemt til videreførsel til utlandet med annet fartøi, når de i uforandret stand omlastes direkte i det annet fartøi eller utføres i uforandret stand senest innen 90 dager, regnet fra og med den dag, innførselsfartøiet begynte å losse, inntil utekspedisjonen av det fartøi, hvormed utførselen finner sted, ved inn- og utførsel.

B. *Tariff for innførselstollen og for tara:*

Dyr og matvarer av dyr:

Følgende efter «Dyr etc. II. B. 5. b. 4» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag for 2 a, 2 b, 2 c, 3 og 4: 500 kg.»

Frø:

6. rotvekst- og annet grønnsakfrø:

- a. turnips-, kålrot- og förbetefrø i pakninger av vekt minst 50 kg, 1 kg kr. 0,30.
- b. som nu.

Papir og papp samt arbeider derav:

9. papir, innbundet eller heftet, herunder stensilpapir, 1 kg kr. 0,40.

Skinns og huder:

Følgende efter anmerkningen under «Skins etc. B. II. a.» inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag for a 1, 200 kg.»

C. med hår- eller fjærbedekning for buntmakerarbeide:

1. a, b, c, d som nu.
2. bever, ilder, skunk, nerts, andre slags enn japansk, kolinsky, gaupe, nutria, pensylvan, bisam, muldvarp, gråverk, alle krøllhårede lam- og geitkidskinn med undtagelse av breitschwanz:
 - a. uberedte, 1 kg kr. 10,00.
 - b, c og d som nu.
3. andre slags:
 - a. uberedte, 1 kg kr. 0,50.

22 juni. Smør, derunder margarin:

Følgende efter post 2 inntatte bestemmelse utgår: «Kredittoplag for 1 og 2: 250 kg.»

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a, b, c, d, e som nu.

Anm. 1 som nu.

Anm. 2. Tolldepartementet bemyndiges til på nærmere av dette fastsatte vilkår å nedsette tollen til den for «Vogner etc. 1 b.» gjeldende sats for de under «Vogner etc. 1. a. og c.» hørende deler til automobiler, som godtgjøres å være anvendt ved innenlandsk fremstilling av understell til ruteautomobiler (motoromnibusser) eller lasteautomobiler. Likeledes kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte opstille, tilstå tollfrihet for motorer og transmisjonskjeder, som godtgjøres å ha vært anvendt ved innenlandsk fremstilling av motordresiner.

Anm. 3. For budgett-terminen 1934—35 kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes, tilstå tollfrihet for elektriske automobiler.

Anm. 4 og 5 som nu.

Midlertidige tolltillegg.

I. Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll (herunder også til de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser) opkreves midlertidig 50 pct. for alle varer undtagen følgende:

Fruktar 1. a.

» 1. b.

» 1. c.

» 2. c.

» 2. d.

» 2. f.

» 2. g.

Grønnsaker 1. b.

» 3. a.

Kork B. a. 1.

» B. a. 2.

Nøtter a.

Ris, uavskallet, løs.

» » i emballasje.

» avskallet.

Vin 1. a.

» 1. b.

» 2. a.

Undtatt fra tillegget er dessuten bensin-, petroleums- og råoljemotorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner

for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt 22 juni.
nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II. Som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet de i tolltariffens innledende bestemmelser anførte tollsatser samt de under I. anførte midlertidige tolltillegg) opkreves 25 pct. av det beregnede tollbeløp for sukker av sådan art som omhandles i tolltariffens «Sukker 1 og 2», 62 pct. for te samt 20 pct. for alle andre varer undtagen de under I. siste punktum opregnede.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige endringer i tariffens løpenumre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 22 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Håkon Five

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om vergemål 29 juni.
for umyndige av 22 april 1927. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 15 juni 1934 sålydende:

I lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 26. Ingen kan som overformynder eller skifteforvalter være med på en beslutning, når han vilde være ugild som verge.

Reises et ugildhetsspørsmål, avgjøres dette av overformynderne og skifteforvalteren i fellesskap med stemmeflerhet. Den det gjelder, kan ikke selv være med å avgjøre, om han er ugild; er det en overformynder, tilkalles varamannen, er det skifteforvalteren, opnevnes setteskifteforvalter.

Vergen og når den umyndige har fylt 15 år, også denne, kan kreve avgjørelsen av et ugildhetsspørsmål forelagt for vedkommende departement. Han kan da ikke senere bringe avgjørelsen inn for domstolene.

En overformynder eller skifteforvalter som er uenig i avgjørelsen av et ugildhetsspørsmål, kan forelegge dette for departementet, såfremt det ikke er bragt inn for domstolene.

§ 65. Er overformynderne og vergen enige, kan en umyndigs midler settes i norske statsobligasjoner, i hypotekbank- eller andre obligasjoner som er garantert av den

29 juni. norske stat, eller ihendehaverobligasjoner som er utstedt av
Nr. 1. en kredittforening i henhold til lov av 17 juni 1907. Obligasjonene må lyde på norsk mynt.

§ 68. Pantobligasjoner, ihendehaverobligasjoner, aktier, bankbøker og andre verdipapirer som er under overformynderiets forvaltning, skal overformynderne gi påtegning om at de ikke kan rådes over uten samtykke av begge overformyndere. Påtegning på utenlandske ihendehaverobligasjoner og på norske som lyder bare på utenlandsk mynt, kan bortfalle, når obligasjonene isteden opbevares på sådan måte som Kongen bestemmer.

Har overformynderiet fast formann, gis påtegningen av de valgte overformyndere. Forsåvidt angår rådigheten over og påtegning på bankbøker som er under et sådant overformynderis forvaltning, treffer Kongen nærmere bestemmelse.

Hvor der er ansatt kasserer og/eller bokholder, skal enhver påtegning som foran nevnt paraferes av denne (disse).

§ 84. Medmindre der for et herred er innført revisjonsordning som for byene bestemt, jfr. § 85, femte punktum, skal i landdistriktene med regnskapet følge bevidnelse fra skifteforvalteren eller lensmannen om at samtlige pantobligasjoner, verdipapirer og bankbøker har vært fremvist og er funnet i orden. Bevidnelsen meddeles uten betaling.

I byene og i herreder for hvilke der er truffet bestemmelse som omhandlet i § 85, femte punktum, skal overformynderrevisorene selv se efter at de umyndiges verdipapirer er til stede, og gi bevidnelse om det i antegnelse til regnskapet.

Regnskapet skal videre være ledsaget av en bevidnelse fra panteboksføreren om at de opførte skifteutlegg stod uavlyst ved årets utgang. I bevidnelsen skal det opplyses om der i årets løp er tinglyst nogen prioritets vikning.

§ 85. Fylkestingene velger årlig to revisorer med varamenn til sammen å revidere overformynderiregnskapene for fylkets herreder, og to decisorer med varamenn til sammen med fylkesmannen å decidere regnskapene. I byene velger formannskapet årlig to revisorer og to decisorer med varamenn. Er der fast ansatt kommunerevisor, kan formannskapet overdra revisjonen til ham. Fylkesmannen deltar i decisjonen. Hvor forholdene i et herred gjør det påkrevet, kan Kongen bestemme at samme ordning med hensyn til revisjon og decisjon av overformynderiregnskapene som for byene bestemt skal gjelde for herredet istedenfor bestemmelsene i første punktum.

For valgene gjelder reglene om utelukkelse fra og fritagelse for valg som overformyndere.

Revisorenes og decisorenes vederlag fastsettes av fylkestinget eller bystyret (herredstyret). For reiser får de samme betaling som fylkestingets medlemmer av fylkeskassen eller bykassen (herredskassen). 29 juni. Nr. 1.

Nærmere forskrifter om revisorenes og decisorenes plikter gir Kongen.

§ 90 a. Er en myndig person ved sinnssykdom eller annen sterk sinnslidelse midlertidig forhindret i å vareta sine anliggender, kan der for denne tid opnevnes en hjelpeverge for ham. Denne kan ved opnevnelsen gis myndighet til å vareta den sykes anliggender i sin almindelighet eller enkelte særlige anliggender. Før opnevneelse finner sted, skal den sykes samtykke innhentes, når dette er mulig og ikke av særlige grunner er utilrådelig.

På den som opnevnes som hjelpeverge, får det som er bestemt om verger i denne lovs § 7, første ledd, §§ 8—15, 17—18, 49, jfr. §§ 41 og 42, §§ 54, 56 og 61 tilsvarende anvendelse. Forsåvidt ikke annet bestemmes av de opnevneende myndigheter, finner dessuten det som er bestemt om verger i §§ 52, 55, 58, 77—81 tilsvarende anvendelse så langt det passer.

Så snart grunnen til opnevneelse av hjelpeverge er bortfalt, tilbakekalles opnevnelsen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Lov om forandringer i skjønnsloven.

29 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 2.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 skal herefter lyde således:

§ 66, første ledd.

Dommeren fastsetter tid og sted for et rettsmøte til saksforberedelse. I dette rettsmøte må saksøkeren forevise og tilby takstsummen med fradrag av de heftelser, som ved taksten hvilte på eiendommen. Hvis ikke tilbudet gjøres i rede penger eller i forfalle anvisning på Norges bank, godkjent av banken, må der samtidig fremlegges skriftlig erklæring fra Kongeriket Norges hypotekbank, Den norske

29 juni. stats småbruk- og boligbank, eller Lånekassene for jord-
 Nr. 2. brukere og fiskere om at beløpet vil bli betalt innen 4 uker
 etterat saksøkte har utstedt skjøte til saksøkeren. Saksø-
 kerer må også i tilfelle tilby å betale saksøkte fem procent
 årlig rente av beløpet til betaling skjer. Er en heftelse falt
 bort, kan saksøkte i dette rettsmøte forlange, at også hef-
 telsens beløp forevises og tilbys. Saksøkeren kan i så fall
 få utsettelse for å fremlegge den forhøiede løsningssum i et
 nytt rettsmøte. Utsettelsen bør ikke være kortere enn to uker
 og ikke lengere enn fire uker.

§ 68, første punktum.

Erklærer saksøkte at han vil ta imot den sum som er
 tilbudt, skal han få den utbetalt straks — eller hvor erklæ-
 ring som nevnt i § 66, første ledd, er fremlagt, innen 4 uker —
 mot at han straks utsteder skjøte til saksøkeren.

§ 71, første ledd.

Dersom odelsmannen vinner saken, skal det ved dom-
 men pålegges saksøkte å gi ham skjøte på eiendommen og
 fravike den, mot at odelsmannen tilsvare de heftelser som
 dommen nærmere angir og betaler eller stiller sådan sik-
 kerhet som omhandlet i § 66, tredje punktum, for resten av
 eiendommens takstverdi, hvis heftelsen beløp er mindre.

§ 76. Dersom odelsmannen innen tre år etter løsningen
 overdrar eiendommen til eie eller bruk til en fremmed eller
 til en fjernere odelsberettiget, som ikke er nærmest i rekken
 efter ham selv, kan den forrige eier søke eiendommen tilbake
 og inntale erstatning for det tap, han måtte ha lidt ved å
 være blitt tvunget til å flytte fra eiendommen.

Søksmålet må reises innen tre måneder etterat den for-
 rige eier fikk vite om overdragelsen, men ikke i noget til-
 felle senere enn et år, regnet fra besiddelsesovergangen til
 den nye eier eller bruker. Ved tilbakesøkning av eiendom-
 men får de regler, som er gitt om odelsløsning, tilsvarende
 anvendelse.

Forbudet mot å overdra gårdens bruk gjelder ikke for
 dem, som varetar odelsmannens tarv, mens han er umyndig.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo sløtt 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om tillegg til midlertidig lov av 17 29 juni. juli 1925 om offentlig administrasjon av Nr. 3. banker.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

I.

Når en bank som likviderer under offentlig administrasjon, sitter inne med verdipapirer, som det er særlig vanskelig å realisere, og boets masse for øvrig er helt eller i det vesentlige realisert, kan administrasjonsstyret med departementets samtykke overlate til en annen bank, under tilsyn av en nevnd valgt av fordringshaverne, å opbevare og realisere disse verdipapirer og fordele det de utbringer, mellom de udekkede fordringshavere.

Departementet kan bestemme at de i foregående ledd omhandlede tilsyn blir å utføre av det i henhold til lov av 17 juli 1925 § 6 valgte kreditorråd eller en av dette valgt nevnd. Departementet kan når som helst, efterat uttalelse er innhentet fra Norges bank og Bankinspeksjonen, frata banken oppdraget og overføre det til en annen bank.

Ved den endelige utlodning i likvidasjonsboet skal fordringshaverne, foruten den dividende som står til rådighet i kontanter, tildeles proratariske andelsbevis for retten til verdipapirenes utbringende.

Når fordeling av dette utbringende skal finne sted, skal dette kunngjøres på den måte som departementet bestemmer. Bestemmelsen i bankadministrasjonsloven § 36, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

Nærmere forskrifter til gjennomførelse av denne lov kan gis av departementet.

II.

Departementet kan for det enkelte tilfelle bestemme at de i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 § 35 omhandlede anmeldelser må være innkommet innen en nærmere bestemt frist for å komme i betraktning.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

29 juni. **Lov om forandring i lov nr. 6 av 6 juli**
Nr. 4. 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

I.

I lov av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 1. Bestemmelsene i konkurslovens § 70, post 3, og akkordforhandlingslovens § 23, post 4, kommer ikke til anvendelse når skyldneren ved konkursens eller akkordforhandlingens åpning:

- a. vår låntager i Den norske stats småbruk- og boligbank,
- b. var eier eller bruker av jord- eller skogeiendom og bosatt på den, for brukeres vedkommende kun forsåvidt bruksretten ikke kan bringes til ophør eller avgiften forhøies innen 30 år, eller
- c. drev fiskeri som næring eller var eier av målepliktig fiskefartøi eller part i sådant.

Dog undtas personer som driver sådan virksomhet at de har regnskapsplikt.

§ 3. På skyldnerens forlangende skal skifteretten som akkordstyrer beskikke en dertil villig mann, enten og fortrinsvis en gjeldsmeglingsmann som i henhold til § 5 i loven om Lånekassen for jordbrukere eller § 6 i loven om Lånekassen for fiskere er opnevnt for vedkommende kommune, eller av det almindelige utvalg av skjønnsmenn i skyldnerens kommune (domstolovens § 79) en mann som har god innsikt i vedkommende distrikts hovednæringer og for øvrig er skikket som meglingsmann. Ingen må beskikkes som er skyldneren så nær beslektet som tremenning eller like nær besvogret. For øvrig får bestemmelsene i akkordforhandlingslovens § 4, femte punktum, tilsvarende anvendelse.

De hverv som efter akkordforhandlingsloven påhviler akkordkommissæren og akkordstyret blir å utføre av akkordstyreren alene. Han skal bistå skyldneren med tilveiebringelsen av grunnlaget for en akkord og med utarbeidelsen av akkordforslag. Hans arbeide skal gå ut på å fremme en ordning som er både i skyldnerens og i hans kreditors interesse.

II.

29 juni.
Nr. 4.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

29 juni.

Lov nr. 4 av 29 juni 1934 om forandring i lov nr. 6 av 6 juli 1933 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene trer i kraft straks.

Midlertidig lov om gjeldsordning for fiskere.

29 juni.
Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 20 juni 1934 sålydende:

Kap. 1.

Ordningen av Lånekassen for fiskere.

§ 1. Lånekassen for fiskere skal ha et grunnfond som tilhører staten og som dannes av midler som Stortinget bevilger.

Lånekassen kan inntil det firedobbelte av det beløp som grunnfondet utgjør, utstede obligasjoner som lyder på ihendehaveren.

Obligasjonene garanteres av staten ved å påtegnes av vedkommende regjeringsdepartement.

Lånekassen ledes av et styre på tre medlemmer som opnevnes av Kongen for en tid av tre år. Likeså opnevner Kongen personlige varamenn for styret.

§ 2. Lånekassens formål er i overensstemmelse med reglene i kap. 2 og 3 å gi lån til dem som driver fiskeri som næring eller som eier målepliktig fiskefartøi eller part i sådant.

§ 3. For at en fast eiendom skal kunne tjene som grunnlag for lån i Lånekassen for fiskere, må den ikke være større enn at den kan antas å føde høist 3 kyr.

§ 4. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

§ 5. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes, skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd.

29 juni. § 6. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av
 Nr. 5. herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet med mindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

Kap. 2.

Frivillige gjeldsordninger.

§ 7. Når nogen som kan få lån efter § 2 eller § 11, annet ledd, søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige oplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for fiskere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om hans faste eiendom, fiskefartøi og fiskereds- skap, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de opplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 8. Når en skyldner i henhold til § 7 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få saken i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen. Herreds- eller byretten sørger uten ophold for at meldingen tinglyses.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse, ikke fremmes før 2 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder. Når lånekassen har besluttet å holde takst, men denne ikke kan fremmes på grunn av årstiden eller fordi fartøiet er borte på fiske, kan retten ytterligere forlenge fristen.

Innstilles meglingen eller kommer ordning i stand for utløpet av den fastsatte frist, bortfaller den utsettelse med tvangsfullbyrdelse som er fastsatt i foregående ledd, og gjeldsmeglingsmannen skal da straks sende melding om dette til herreds- eller byretten og til namsmannen. Det samme gjelder når gjeldsmeglingsmannen finner at skyldneren forringer sitt løse over det som er et ledd i ordinær økonomisk drift.

Så lenge megling pågår, kan skyldneren ikke uten gjelds-

meglingsmannens samtykke avhende, bortleie eller pantsette sin faste eiendom, sitt fiskefartøi eller sin fiskeredskap. 29 juni.
Nr. 5.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet og tredje ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 9. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de opplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 10. Mener gjeldsmeglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilråde at lån blir gitt, kan kassens styre beslutte at den eiendom, fartøi og redskap som lånet gjelder, skal verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre. Er det nylig holdt odelstakst over den faste eiendom, kan styret bestemme at odelstaksten skal gjelde også som takst etter denne paragraf.

Til grunn for taksten legges omsetningsverdien.

Nevnden gjennomgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 11. Lån kan gis til de i § 2 omhandlede personer under forutsetning av at lånet brukes:

1. til gjennomføring av en akkordordning for lånsøkeren;
2. til innløsning av gjeld forat lånsøkeren kan beholde en fast eiendom, fiskefartøi eller part i sådant, båt, båtpart eller fiskeredskap, som han står i fare for å miste ved gjeldsforfølgning;
3. til gjenkjøp av fast eiendom, fiskefartøi eller part i sådant, båt, båtpart eller fiskeredskap, som lånsøkeren eller et lag eller selskap som han har en vesentlig interesse i, har mistet ved gjeldsforfølgning eller til kjøp av sådanne eiendeler istedenfor nogen som er mistet på den nevnte måte.

Når nogen har mistet eller står i fare for å miste eiendeler som nevnt, kan lån også gis til hans nærmeste familie til erhverv av fast eiendom, fiskefartøi eller redskap.

Flere som eier fartøi eller redskap sammen, kan gis felles lån når de har mistet eller står i fare for å miste fartøiet eller redskapene ved gjeldsforfølgning.

En enkelt låntager må ialt ikke gis lån av lånekassen på mer enn 10 000 kroner.

Dersom en lånsøker i Lånekassen for fiskere også har eller

29 juni. får lån i avdelingen for gjeldsordninger i Lånekassen for jord-
Nr. 5. brukere, må begge lån tilsammen ikke overstige 10 000 kroner.

En del av lånet kan også brukes til anskaffelse og istandsettelse av driftsmidler.

§ 12. For lån av lånekassen skal det gis pant i fast eiendom, fiskefartøi, båt eller redskap. Panteretten skal i almindelighet ha prioritet innenfor 15 procent over takstverdien for fast eiendom eller målepliktig fiskefartøi og for mindre båter eller redskap første prioritet innenfor 90 procent av takstverdien, når de første 200 kroners verdi ikke tas i betraktning.

§ 13. Etterat lånet er utbetalt, må låntagerens samlede pantegjeld og andre forpliktelser ikke være større enn at det må antas at han fremtidig kan klare sig økonomisk, og den må i almindelighet ikke overstige verdien av låntagerens inntekts-givende eiendeler med mer enn 20 procent.

§ 14. Panterett som er gitt lånekassen i fiskeredskap eller i ikke målepliktig skib med tilbehør, opnår rettsvern uten hinder av bestemmelsen i § 1 i loven om pant og tinglysning av 12 oktober 1857 ved at pantebrevet tinglyses. Det kan bestemmes at panteretten også skal omfatte ting som erhverves til erstatning for de oprinnelig pantsatte.

Pantsetteren er uberettiget til å avhende pantsatte gjenstander av den omhandlede art uten samtykke fra lånekassen.

Blir lånet misligholdt, kan lånekassen forlange dekning av de beheftede gjenstander som om det var tatt utlegg i dem. Gjenstandene kan kreves satt ut av eierens besiddelse overensstemmende med tvangsfullbyrdelseslovens § 93.

Har debitor flere gjenstander av den i pantebrevet nevnte art når tvangsfullbyrdelse foretas, velger lånekassen ut de ting som skal anses omfattet av panteretten.

§ 15. Når en jordbrukseiendom pantsettes til lånekassen, skal det også gis pant i den til jordbruket hørende redskap, maskiner, besetning og avling, samt den på eiendommen innvunne og der beroende gjødsel. Sådant pantsattelse av driftsmidler i forbindelse med eiendommen skal få rettsvern ved tinglysning av pantebrev uten hinder av bestemmelsen i § 1 i lov av 12 oktober 1857 om pant og tinglysning.

For pant i driftsmidler i forbindelse med jordbrukseiendom får reglene i lov nr. 1 av 8 juni 1895 §§ 3—5 tilsvarende anvendelse.

Uten samtykke av lånekassen kan det ikke ved utleggsforretning tas særskilt utlegg i driftsmidler som er pantsatt til lånekassen overensstemmende med forskriftene i denne paragraf. Dog kreves ikke sådant samtykke når det søkes utlegg for skatter i tilfelle som omhandlet i denne lovs § 16, annet ledd, eller for andre krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75, tredje og fjerde ledd, eller for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21

av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, eller brandforsikringspremie såfremt tilstrekkelig utlegg ikke kan fåes på annen måte. 29 juni. Nr. 5.

§ 16. Blir det tatt utlegg for krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75, tredje og fjerde ledd, i løsøre som er pantsatt til lånekassen (jfr. §§ 13 og 14), skal den panterett som lånekassen har, stå tilbake for utlegget. Det samme gjelder når utlegg blir tatt for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, eller for brandforsikringspremie.

For skatters vedkommende gjelder dog dette bare ett års skatt til staten og ett års skatt til kommune hvor debitor bor eller hvor hans faste eiendom ligger, og kun forsåvidt det på ting som omfattes av pantebrevet, ikke allerede hviler utlegg for tilsvarende skatt.

Når utleveringsforretning eller tvangsauksjon holdes på grunnlag av pantebrev med pant i ikke målepliktig fartøi, fiskeredskap eller driftsmidler til jordbrukseieendom, kan skyldneren undta de ting som er nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 70 nr. 3 og 4. Hviler det på ting som omfattes av disse bestemmelser, utlegg i henhold til første ledd, er dog skyldneren forpliktet til fortrinsvis å undta disse ting.

§ 17. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet og lånet anvendt på den måte som er forutsatt.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i fast eiendom, fiskefartøi og redskap og til gjennomførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 18. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjøring på den måte som styret bestemmer, skal opfordre fordringshavere til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere, anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 19. Bestemmelsene i dette kapitel får også anvendelse når en gjeldsordning kommer i stand ved akkord efter lovgivningen om offentlig akkordforhandling.

29 juni.

Nr. 5.

Kap. 3.

Tvungen nedsettelse av fordringer.

§ 20. Dersom nogen som driver fiskeri som næring, ikke kan få i stand en ordning efter reglene i kapitel 2, kan lånekassens styre bestemme at tvungen nedsettelse av fordringer kan søkes opnådd efter reglene i dette kapitel. De i § 8, 2. ledd, fastsatte frister skal da regnes fra den dag, da styret har truffet bestemmelse som nevnt.

Vilkåret for dette er at skyldneren har tilbudt fordringshaverne en ordning som lånekassens styre finner rimelig, og at pantegjelden på skyldnerens eiendom, fiskefartøi eller fiske-redskap er større enn tingens antagelige salgsverdi. Til pantegjeld regnes også krav der er sikret ved eiendomsforbehold.

§ 21. Når lånekassens styre har truffet bestemmelse som nevnt i § 20, skal den i § 10 nevnte takstnevnd fastsette hvor stor del av pantegjelden tingen antas å gi sikkerhet for.

Ved denne fastsettelse legges til grunn det som vedkommende rettighetshavere for tiden antas å kunne utbringe pantet til, med tillegg av erstatning for den mulige interesse det vilde ha for rettighetshaverne å kunne vente med å forlange tvangsauksjon eller tilbakelevering i henhold til eiendomsforbehold.

§ 22. Takstnevnden bestemmer også hvor stor del av den ikke pantesikrede gjeld, herunder pantegjeld som ikke dekkes av taksten etter § 21, skyldneren kan antas å kunne klare.

§ 23. Takstnevnden treffer sine avgjørelser efter å ha innhentet de opplysninger den finner nødvendige, men uten at nogen forhandling med de interesserte er nødvendig.

Når takstnevnden har truffet bestemmelser som omhandlet i §§ 21 og 22, skal den sende underretning til skyldneren, alle kjente panthavere og de andre kjente fordringshavere med forklaring om den virkning avgjørelsen har og om fristen for å forlange rettslig skjønn.

§ 24. De avgjørelser som takstnevnden har truffet efter §§ 21 og 22, kan av skyldneren eller en fordringshaver innbringes for rettslig skjønn. Begjæring om dette må være sendt til by- eller herredsretten i det distrikt hvor debitor har bopel, senest 3 uker efterat underretningen er sendt fra takstnevnden.

Har ikke takstnevnden sendt underretning til alle panthavere som ikke får full dekning, skal rettslig skjønn alltid holdes.

§ 25. Skjønn efter § 24 styres av by- eller herredsretten i den rettskrets hvor skyldneren er bosatt. Skjønsmennene opnevnes av fylkesmannen. Til skjønsmenn skal ikke tas nogen som er bosatt i den kommune hvor debitor bor eller nogen ham tilhørende fast eiendom ligger.

Som parter under skjønnnet regnes skyldneren, alle kjente panthavere og kreditorer som har sikkerhet i form av eiendomsforbehold og de andre fordringshavere som har forlangt å bli varslet. 29 juni.
Nr. 5.

Skjønnnet kan ikke gjøres til gjenstand for overskjønn, men kan påankes til ophevelse på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Ankefristen er 2 uker fra skjønnets slutning.

For øvrig får reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917 anvendelse.

§ 26. Når takst etter §§ 21—25 er blitt endelig, kan lånekassen gi lån efter samme regler som fastsatt i §§ 11—17. Det beløp som fastsettes efter § 21, trer istedenfor takstverdien efter § 10.

§ 27. Når lånekassen har bevilget lån og den efter § 22 fastsatte del av en fordring som ikke er sikret ved pant eller eiendomsforbehold, er betalt, bortfaller resten av fordringen. Den del av en pantefordring som ikke er dekket av det beløp som er fastsatt i reglene i § 21, bortfaller samtidig som heftelse. Likeledes bortfaller retten ifølge eiendomsforbehold forsåvidt det krav den skal sikre, ikke dekkes av beløpet efter § 21. Avlysning eller utslettelse i skibsregistret kan skje efter erklæring fra lånekassen.

Ved betaling av ikke pantesikret gjeld skal fordringer som efter lov av 31 mai 1912 har fortrinsrett i konkurs betales fullt ut før nogen del av de uprioriterte fordringer betales. Istedenfor konkursens åpning trer det tidspunkt da bestemmelse efter § 20 blev truffet.

§ 28. Dersom det viser sig at skyldneren hadde eiendeler av vesentlig betydning som takstnevnden eller et rettslig skjønn ikke hadde kjennskap til, kan fordringshaverne kreve resten av sine fordringer betalt uten hensyn til bestemmelsene i § 27, medmindre skyldneren godtgjør at det manglende kjennskap til eiendelene ikke kan ha hatt betydning for avgjørelsen.

Kap. 4.

Forskjellige bestemmelser.

§ 29. Når en gjeldsordning er kommet i stand efter reglene i kap. 2 eller 3, kan eiendom, skib eller fiskeredskap som danner grunnlag for ordningen, ikke beheftes utover 15 pct. over takstsummen. Heller ikke kan det tas utlegg i eiendommen, skibet eller redskapen for krav som ikke omfattes av ordningen, såfremt gjenstanden ved utlegget vilde bli beheftet utover 15 pct. over takstsummen.

29 juni. Lånekassens erklæring om dette blir å tinglyse forsåvidt
Nr. 5. den angår fast eiendom, skib som er målepliktig men ikke registrert, eller redskap, og å registrere på skibets folium — forsåvidt den angår registrert skib.

Bestemmelsen i første ledd gjelder i 10 år efter at gjeldsordningen blev stadfestet av lånekassen.

Dersom den pantsatte eiendom, skib eller fiskeredskap selges til andre enn låntagerens nære slektning, skal lån av lånekassen forrentes med 5 procent årlig fra salgsdagen og forfalle til betaling efter 3 måneders varsel.

§ 30. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av styret for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14, tredje og fjerde ledd.

§ 31. Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst efter § 10 å utrede av kassen.

Når skyldneren i henhold til § 7 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for lite, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer.

Stempel betales ikke for dokumenter som er ledd i gjennomførelsen av en ordning efter denne lov. Tinglysnings- og registreringsgebyr utredes av lånekassen.

§ 32. Utgiftene til sportler og betaling til skjønnsmenn under rettslig skjønn efter § 25, utredes av skyldneren. Kommer ingen ordning i stand, betales disse utgifter av lånekassen. Skjønnnet kan pålegge den som har forlangt skjønn, å erstatte omkostningene dersom skjønnnet er gått ham imot.

§ 33. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 34. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer og ophører å gjelde 1 juli 1937. Dog vedblir lovens bestemmelser å gjelde også efter dette tidspunkt for lån som er gitt før.

Fra ikrafttreddelsen opheves lov om Lånekassen for fiskere av 30 juni 1932. Forskrifter og bestemmelser som er utferdiget med hjemmel i nevnte lov, vedblir å gjelde så lenge ikke noget annet er bestemt. Er megling efter den tidligere lov begynt

men ikke sluttet før den nye lov trer i kraft, får åpningen av 29 juni.
megling samme virkning som om den var foretatt efter den nye Nr. 5.
lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

29 juni.

Midlertidig lov nr. 5 av 29 juni 1934 om gjeldsordning
for fiskere trer i kraft straks.

Lov om forandring i lov om tilvirking, 29 juni.
omdestillasjon og beskatning av brenne- Nr. 6.
vin m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni
1934 sålydende:

I.

I lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av
brennevin m. v. av 15 august 1908 nr. 8 med tilleggslover
av 12 juli 1910, 9 juli 1920 nr. 8, 16 juli 1921 nr. 3 og 25 juni
1926 nr. 12 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 17 første og annet punktum.

Utenfor brennerier eller destillasjoner må ingen hos sig
ha beroende apparater, bestemt for eller tjenlig til brenne-
vinstilvirking eller omdestillasjon av brennevin, uten ved-
kommende departements samtykke. Dog kan fabrikanter og
håndverkere med politiets samtykke ha sådanne apparater
under arbeide, utbedring eller på lager.

§ 37. Alene den som Kongen gir bevilling til det, har
rett til salg i partier på 50 liter eller mere av denaturert
brennevin. Sådan bevilling gir også rett til å selge denatu-
rert brennevin i partier på under 50 liter.

Rett til utsalg for øvrig i mindre partier enn 50 liter
av denaturert brennevin eller av politur, ferniss og lignende,
som er tilberedt ved blanding av brennevin, meddeles av ved-
kommende fylkesmann. Sådan salgsrett kan alene meddeles
personer som har almindelig handelsrett, og som ikke til-
virker eller driver handel med drikkebrennevin eller dermed
blandede nydelsesmidler. Salgsretten meddeles kun for et

29 juni. kalenderår ad gangen og kan når som helst tilbakekalles.

Nr. 6. Forinnen den første gang meddeles, skal den inngitte ansøking om sådan rett ha vært forelagt vedkommende kommunestyre og politimyndighet til erklæring. Ved fornyelse er det tilstrekkelig at vedkommende myndighet under hvilken kontrollen er henlagt, avgir uttalelse. Angående de meddelte salgsrettigheter samt de av vedkommende myndigheter avgitte uttalelser om den stedfunne handel med de omhandlede varer avgis av fylkesmannen hvert år innberetning til vedkommende departement, til hvis endelige avgjørelse kommunestyret også kan innanke de av fylkesmannen truffne bestemmelser med hensyn til meddelelse av salgsrettigheter.

§ 45. Er nogen i § 44 omhandlet forbrytelse iverksatt ved straffbart innbrudd, ved gjennemboring av eller ved vold på brennevinsapparat eller dertil hørende deler eller ledninger for brennevin, ved benyttelse av hemmelige ledninger til brennevinets fjernelse eller ved åpning av, brudd på eller borttagelse av kontrollvesenets lås eller segl, forhøies straffen til fengsel fra 1 til 3 år, forsåvidt ikke høiere straff på tilfellet er anvendelig. Under særdeles formildende omstendigheter kan straffen nedsettes til fengsel under 1 år eller bøter.

§ 47. Den som i destillasjonsanlegg eller for øvrig ved dertil anvendelige særlige apparater uten vedkommende departements samtykke fraskiller denaturert brennevin tilsatte denatureringsmidler eller utskiller brennevin fra dermed tilberedt ferniss, politur og lignende, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år og i gjentakelsestilfelle fengsel inntil 2 år. Godtgjøres det at hensikten ikke har vært å fremstille drikkebrennevin, kan straffen nedsettes til bøter.

Med bøter eller fengsel op til 6 måneder eller begge deler straffes den som:

- a) uten anvendelse av særlige apparater søker å fremstille drikkebrennevin av denaturert brennevin, spiritusholdig ferniss, politur og lignende ved fraskillelse av tilsatte stoffer;
- b) fortærer sådan vare;
- c) mot eller uten vederlag overdrar attester, utstedt av politiet angående kjøp av sådan vare;
- d) har i sin besiddelse eller foretar sending av sådan vare, hvis det må antas at varen har vært eller skal være gjensstand for ulovligheter;
- e) uten salgsbevilling mot vederlag overdrar sådan vare;
- f) uten salgsbevilling og uten vederlag overdrar sådan vare medmindre han godtgjør at overdragelsen skjedde under forhold som berettiget ham til å anta at varen vilde bli anvendt til sådan bruk, hvortil den kunde ha vært ut-

levert mottageren ved bevilling (herunder kjøpetillatelse fra politiet);

29 juni.
Nr. 6.

g) med salgsbevilling mot eller uten vederlag overdrar sådan vare til personer som skjønnes å ville anvende varen på ulovlig måte.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag, skal bøtene ikke være under kr. 50.

Bestemmelsene i denne paragraf får også anvendelse på brennevin som ikke, helt eller delvis, er fritatt for avgift eller toll, og som overensstemmende med lov eller forskrifter, gitt med hjemmel i lov, er tilsatt stoffer (denaturert) hvorved brennevinet er gjort uhensiktsmessig som berusningsmiddel.

§ 49. Den som finnes skyldig i nogen i §§ 44 til 47 omhandlet overtredelse ved hvilken han har forsviket brennevinsavgift, skal underkastes den for tilfellet fastsatte straff, og kan dessuten tilpliktes å erlegge til statskassen det dobbelte og i gjentakelsestilfelle det firedobbelte av det forsvikne avgiftsbeløp.

Kan det forsvikne avgiftsbeløp ikke opplyses, fastsettes det ved skjønn, optatt på domfeltes bekostning. Er forsvikelsen skjedd ved ulovlig tilvirking, bortledelse eller fraskillelse av tilsatte denatureringsstoffer og lignende, beregnes avgiften efter den mengde som ved skjønnet finnes med de benyttede apparater daglig å kunne tilvirkes, bortledes eller denatureres. Kan det ikke bringes på det rene i hvor langt tidsrum den ulovlige drift har funnet sted, fastsettes dette til 3 måneder.

Ubetydelige avgiftsbeløp kan frafalles av vedkommende departement.

Denaturert brennevin, spiritusholdig ferniss, politur og lignende som er fraskilt tilsatte stoffer eller som er ulovlig besiddet, sendt eller overdratt, eller som antas bestemt for ulovlig overdragelse, sending eller fortæring, kan inndras med tilhørende emballasje, uansett hos hvem varen finnes eller av hvem den eies.

Er varen ikke lenger påviselig, kan verdien helt eller delvis inndras hos den som er skyldig i, eller den som har medvirket til det ulovlige forhold.

Inndragning med hjemmel av foranstående bestemmelser er ikke straff og kan foretas selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

Krav på inndragning med hjemmel i foran nevnte bestemmelser gjøres gjeldende like over for lovovertræderen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertræderen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

29 juni. Bestemmelsene i de fire foregående ledd får også anvendelse på brennevin som ikke, helt eller delvis, er fritatt for avgift eller toll, og som overensstemmende med lov eller forskrifter, gitt med hjemmel i lov, er tilsatt stoffer (denaturert) hvorved brennevinet er gjort uhensiktsmessig som berusningsmiddel.

§ 51. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter som i medhold av denne lov utferdiges, blir, forsåvidt ingen særskilt straff for samme i denne eller i annen lov er fastsatt, å straffe med bøter.

Når nogen felles for forsettlig overtredelse av denne lov eller av de i medhold av samme utferdigede forskrifter, kan han dessuten for en tid av inntil 5 år eller for bestandig fradømmes rett til å utøve eller forestå den næringsdrift hvorunder han har forbrutt sig. Likeledes kan mæsk- og gjæringsapparater som opbevares ved destillasjon, samt materialer som nogen finnes i ulovlig besiddelse av, inndras.

§ 53. Om de i § 47 annet ledd omhandlede overtredelser gjelder følgende:

- a) overtredelsene anses som forseelser uansett straffens størrelse;
- b) forsøk eller medvirkning er straffbar og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff;
- c) overtredelsene er straffbare også om de er begått av uaktsomhet;
- d) uttrykket sending omfatter overføring eller ombringelse;
- e) har den som straffes for nogen overtredelse som omhandles i § 47 bokstav a, c, e og g tidligere vært straffet for lignende overtredelser eller for overtredelse av denne lovs tidligere § 43 eller for nogen overtredelse av lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin m. v. med endringslover eller av tollovens bestemmelser om smugling av rusdrikk, er straffen — under de i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 61 anførte betingelser for skjerpet straff i gjentakelsestilfelle — bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 2 år eller begge disse straffer; det som er sagt her, gjelder også hvor den tidligere straff er avsonet ved varetektsfengsel; fengselsstraff blir å anvende såfremt særlig formildende omstendigheter ikke foreligger;
- f) hvis den som dømmes til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan bestemmelsene i § 69 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin m. v. med endringslover gis tilsvarende anvendelse mot ham;

- g) straffeprosesslovens § 221, jfr. § 223, og § 228, jfr. § 240, 29 juni.
 har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse; når Nr. 6.
 det er gitt påtalemyndigheten bemyndigelse til å anbringe
 domfelte i tvangsarbeidshus, kan retten beslutte fengslig
 forvaring inntil saken er avgjort ved endelig dom og
 spørsmålet om domfeltes anbringelse er avgjort;
 h) vil påtalemyndigheten påstå innsettelse i tvangsarbeids-
 hus, skal offentlig forsvarer beskikkes i de tilfelle hvor
 straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker
 angående forbrytelser.

II.

Lovens § 40 annet ledd og § 43 opheves.

Overskriften til dens femte kapitel skal lyde: Kapitel 5.
 Straffe-, inndragnings- og påtalebestemmelser.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om tilvirking 29 juni.
og beskatning av øl av 28 juni 1912. Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni
 1934 sålydende:

I.

I lov om tilvirking og beskatning av øl av 28 juni 1912
 med tilleggslov av 29 juni 1917 skal § 1 lyde:

Ved øl forstås enhver ved gjæring eller på annen lig-
 nende måte fremstilt alkoholholdig, udestillert drikk som
 ikke er tilberedt av eller tilsatt andre stoffer enn vann, malt,
 humle og gjær eller for øl, tilvirket i tilvirkerens hjem over-
 ensstemmende med § 3, tillike ener, enebær, pors, sirup og
 sukker, de to siste stoffer dog ikke i større mengder enn
 henholdsvis 100 og 50 gram pr. liter vorter.

Vedkommende departement kan i almindelighet eller for
 en enkelt tilvirker eller en gruppe av tilvirkere treffe be-
 stemmelse om at en alkoholholdig, udestillert drikk som
 fremstilles ved gjæring eller på annen lignende måte, blir å

- 29 juni. anse som øl også når den blir tilberedt av eller tilsatt andre
 Nr. 7. stoffer enn de som vedkommende tilvirker efter foregående ledd er berettiget til å bruke.

Andre drikkevarer enn øl må ikke uten tillatelse av vedkommende departement falholdes under navn av øl eller under navn hvori ordet øl inngår som sammensetning eller benevnelse som er egnet til å fremkalle forveksling med øl. Denne bestemmelse gjelder dog ikke for vørtørøl, hvorved forståes en alkoholfri, ugjæret drikk, tilvirket ved karbonisering og sterilisering av vørtør fremstillet av malt, humle og vann.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

- 29 juni. **Lov om innførsel og denaturering av spi-**
 Nr. 8. **ritusholdige kosmetika og parfymen.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1934 sålydende:

§ 1. Vedkommende regjeringsdepartement kan treffe bestemmelse om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og parfymen. Departementet avgjør om en vare skal anses som spiritusholdig kosmetikum eller spiritusholdig parfyme.

§ 2. Med bøter eller fengsel op til 6 måneder straffes den som bryter noen bestemmelse, gitt med hjemmel i denne lov, eller som medvirker hertil.

§ 3. Midlertidig lov om denaturering og salg m. v. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk av 9 juli 1920 med tilleggslov av 22 februar 1929 opheves.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om tollvesenet 29 juni.
av 22 juni 1928. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1934 sålydende:

I.

I lov om tollvesenet av 22 juni 1928 med endringslov av 7 juni 1929 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 41 annet ledd.

Utbringes varene ved auksjon til mer enn fornødent til dekkelse av toll og andre avgifter samt omkostninger, står det overskytende til eierens rådighet, inntil der er forløpet 3 år efter vedkommende lossings påbegynnelse. Efter utløpet av dette tidsrum tilfaller beløpet tollkassen.

§ 164 tredje ledd.

Gjelder overtredelsen varer hvis inn- eller utførsel er forbudt eller undergitt særlige betingelser, er straffen bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge disse straffer. I gjentakelsestilfelle er straffen, under de betingelser som omhandles i straffelovens § 61, bøter eller fengsel inntil 2 år eller begge disse straffer.

§ 189 fjerde ledd.

Når omstendighetene taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus.

§ 190 første ledd.

Inndragning kan finne sted av varer med tilhørende innpakning, som er eller er forsøkt gjort til gjenstand for overtredelse av denne lov eller nogen i medhold av loven utferdiget forskrift, uansett hvem som eier varen, såfremt det offentlige derved har vært utsatt for pengetap, eller varenes inn- eller utførsel har vært forbudt eller undergitt særlige betingelser.

§ 192 tredje ledd.

Ting som kan inndras i medhold av § 190 men hvis eier eller besidder ikke kjennes, tilfaller overensstemmende med foranstående regler det nevnte understøttelsesfond (med nettoverdien), såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager efterat tingen kom i det offentliges besiddelse.

§ 193 fjerde ledd.

Er overtredelsen av den slags at den kan gi anledning til inndragning av last som beror i et fartøi, eller en del av lasten, plikter fartøiets fører og øvrige besetning på toll-opsynets forlangende å føre fartøiet til den havn som opsynet bestemmer.

29 juni. § 203. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov på-
 Nr. 9. stå innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer
 beskikkes i de tilfelle da straffeprosesslovens §§ 100—102
 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 204. Krav på inndragning efter § 190 første ledd kan
 gjøres gjeldende like overfor lovovtrederen uten at eier
 eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes
 ikke lovovtrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

§ 206. Når nogen for å undgå ansvar for tollovtre-
 delse ønsker å sikre sig et rettslig bevis angående forholdet,
 kan dette skje ved bevisoptagelse. Om denne skal tollinspek-
 tøren på forhånd underrettes, for at han selv eller ved nogen
 annen av tollvesenets tjenestemenn kan være til stede og
 vareta tollvesenets tarv.

II.

Toll-lovens §§ 165, 168, 169 første ledd, 191, 192 annet
 ledd og 205 opheves.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

29 juni. **Lov om forandring i midlertidig lov om**
 Nr. 10. **forbud mot å bære uniform m. v. av 6 juli 1933.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 21 juni
 1934 sålydende:

I.

I midlertidig lov om forbud mot å bære uniform m. v.
 av 6 juli 1933 skal følgende paragrafer lyde således:

§ 1. Det er forbudt å bære uniform, uniformsdel, arm-
 bind eller annet dermed likestillet i øinefallende tegn som ut-
 peker bæreren som tilhenger av en politisk organisasjon
 eller meningsretning.

Forbudet gjelder dog ikke barn under 15 år, som er med-
 lemmer av speiderorganisasjoner eller lignende sammen-
 slutninger.

Også lederen av en sådan organisasjon eller sammen-
 slutning er undtatt fra forbudet.

§ 4. Den som overtreder denne lov eller forbud nedlagt med hjemmel av den, eller som medvirker hertil straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. 29 juni. Nr. 10.

Uniform, uniformsdeler og tegn m. v. som er benyttet ved sådan overtredelse, kan inndras uansett om de tilhører nogen som ikke er skyldig i den straffbare handling.

Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Midlertidig lov om adgang til å gi påbud om aktie- og sparebankers utlånsrenter m. v. 29 juni. Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 25 juni 1934 sålydende:

§ 1. Finans- og tolldepartementet kan — efter å ha innhentet uttalelse fra Bank- og sparebankinspeksjonen — under de i § 2 angitte vilkår påby at de av en aktiebank eller sparebank benyttede rente- og provisjonssatser for bestemte utlånsformer eller spesielt angitte utlån nedsettes.

§ 2. Sådant påbud skal kunne gis når vedkommende rente- eller provisjonssatser ligger over det nivå som er almindelig i samme slags banker (aktiebanker eller sparebanker), og der ikke foreligger særlige omstendigheter som gjør anvendelsen av høiere satser berettiget.

For løpende lån gjelder påbudet fra det tidspunkt til hvilket opsigelse tidligst kan skje.

§ 3. Før Finans- og tolldepartementet treffer sin avgjørelse skal vedkommende bank eller sparebank, Norges bank, Den norske bankforening, Centralforeningen for Norges sparebanker og i tilfelle vedkommende lokalforening ha vært gitt anledning til å avgi uttalelse innen en av Finans- og tolldepartementet i hvert enkelt tilfelle nærmere bestemt frist.

§ 4. Hvis et påbud som av Finans- og tolldepartementet i medhold av denne lov er gitt en aktiebanks eller sparebanks styre ikke etterkommes, kan departementet bestemme

29 juni. at forholdet blir å rette under en daglig løpende mulkt.

Nr. 11. Mulkten kan inndrives ved utpantning.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

29 juni. **Midlertidig lov** om gjeldsordning for jord-

Nr. 12. brukere m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 27 juni 1934 sålydende:

Kap. 1. *Ordningen av Lånekassen for jordbrukere.*

§ 1. Lånekassen for jordbrukere består av to avdelinger.

Avdelingen for gjeldsordninger har til formål å bistå jordbrukere med å få i stand gjeldsordning overensstemmende med denne lovs kapitel 2 og 3.

Avdelingen for konverteringslån har til formål å overta pantesikrede lån i jordbrukseiendommer overensstemmende med denne lovs kapitel 4.

§ 2. Hver av lånekassens avdelinger skal ha et grunnfond som tilhører staten og som dannes av midler som Stortinget bevilger.

Lånekassens styre kan for avdelingen for gjeldsordninger utstede obligasjoner som lyder på ihendehaveren for op til det firedobbelte av det beløp som avdelingens grunnfond utgjør.

For avdelingen for konverteringslån kan utstedes ihendehaverobligasjoner for op til det tidobbelte av det beløp som grunnfondet utgjør.

Obligasjonene garanteres av staten ved å påtegnes av vedkommende regjeringsdepartement.

Den ene avdelings midler kan ikke anvendes til opfyllelse av den annen avdelings forpliktelser.

§ 3. Lånekassen ledes av et styre på 3 medlemmer som opnevnes av Kongen for en tid av 3 år.

Likeså opnevner Kongen personlige varamenn for styret.

§ 4. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen 29 juni.
med Stortingets samtykke bestemmer. Nr. 12.

§ 5. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes, skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd.

§ 6. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet medmindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

Kap. 2. *Frivillige gjeldsordninger.*

§ 7. Når eier av jordbruk eller den som vil erhverve en jordbrukseiendom ved gjenkjøp søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige opplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for jordbrukere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om jordbrukseiendommen, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de opplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 8. Når en skyldner i henhold til § 7 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få ordning i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen. Herreds- eller byretten sørger uten opphold for at meldingen tinglyses.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse, ikke fremmes før 2 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder. Når lånekassen har besluttet å holde takst, men denne ikke kan fremmes på grunn av årstiden, kan retten av den grunn ytterligere forlenge fristen.

Innstilles meglingen eller kommer ordning i stand før utløpet av den fastsatte frist, bortfaller den utsettelse med

29 juni. tvangsfullbyrdelse som er fastsatt i foregående ledd, og gjelds-
Nr. 12. meglingsmannen skal da straks sende melding om dette til herreds- eller byretten og til namsmannen. Det samme gjelder når gjeldsmeglingsmannen finner at skyldneren forringer sitt løse utover det som er et ledd i ordinær økonomisk drift.

Så lenge megling pågår, kan skyldneren ikke uten gjeldsmeglingsmannens samtykke avhende, bortleie eller pantsette sin faste eiendom.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet og tredje ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 9. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de opplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 10. Mener gjeldsmeglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilrå at lån blir gitt, skal den eiendom som lånet gjelder, når kassens styre beslutter det, verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre etterat uttalelse av vedkommende landbruksselskap er innhentet.

Selv om gjeldsmeglingsmannen ikke har tilrådet at lån blir gitt kan styret beslutte at takst skal holdes. Er det nylig holdt odelstakst, kan styret bestemme at odelstaksten skal gjelde også som takst etter denne paragraf.

Verdien fastsettes til den sum som eiendommen fremtidig ved forsvarlig drift må antas å kunne forrente.

Nevnden gjennomgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle etter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 11. Lån kan gis til dem som driver jordbruk, under forutsetning av at lånet brukes til gjennomføring av en akkordordning for lånsøkeren, til innløsning av gjeld for at lånsøkeren kan beholde sin faste eiendom som han står i fare for å miste ved gjeldsforfølgning, eller til gjenkjøp av fast eiendom som lånsøkeren har mistet ved gjeldsforfølgning.

Når en jordbruker har mistet eller står i fare for å miste sin eiendom, kan lån også gis til hans nærmeste familie.

En del av lånet kan også brukes til anskaffelse av drifts- 29 juni.
midler og til påkrevet istandsettelse av hus. Nr. 12.

§ 12. Lån etter § 11 må ikke overstige 15 000 kroner, og det må heller ikke utgjøre mer enn 30 procent av takstverdien for eiendommen.

I særlige tilfelle i forbindelse med konverteringslån kan grensen forhøies til 35 procent av takstverdien.

§ 13. Etter at lånet er utbetalt, må låntagerens samlede pantegjeld og andre forpliktelser ikke være større enn at det må antas at han fremtidig kan klare sig økonomisk, og den må i almindelighet ikke overstige verdien av låntagerens faste eiendom med mer enn 20 procent, bortsett fra gjeld som skyldneren har full dekning for i andre inntektsgivende eiendeler enn eiendommen med besetning, redskaper og annet tilbehør.

§ 14. For lån etter §§ 11—13 skal det gis pant i eiendommen med redskaper, maskiner, besetning og avling samt den på eiendommen innvunne og der beroende gjødsel. Sådanne pantsettelse av driftsmidler i forbindelse med eiendommen skal ha rettsvern ved tinglysning av pantebrev uten hinder av bestemmelsen i § 1 i lov av 12 oktober 1857 om pant og tinglysning.

Lånet skal ha pantesikkerhet innenfor 15 procent over takstverdien for eiendommen.

For pant i driftsmidler får reglene i lov nr. 1 av 8 juni 1895 § 1 annet ledd og §§ 3—5 tilsvarende anvendelse.

§ 15. Blir det tatt utlegg i driftsmidler for brandforsikringspremie eller krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75 tredje og fjerde ledd eller for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, skal den panterett som lånekassen har, stå tilbake for utlegget. For skatters vedkommende gjelder dog dette bare ett års skatt til staten og ett års skatt til den kommune hvor eiendommen ligger, og kun forsåvidt det i ting som omfattes av pantebrevet, ikke allerede hviler utlegg for tilsvarende skatt.

Bortsett fra de tilfelle som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg i driftsmidler som er pantsatt til lånekassen, ikke tas uten samtykke av styret. Heller ikke for de krav som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg tas i driftsmidlene, såfremt tilstrekkelig utlegg kan fåes på annen måte.

Når tvangsauksjon holdes på grunnlag av pantebrev med pant i driftsmidler, kan skyldneren undta de ting som er nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 70 nr. 3 og 4. Hviler det på ting som omfattes av disse bestemmelser, utlegg i hen-

29 juni. hold til første ledd, er dog skyldneren forpliktet til fortrins-
Nr. 12. vis å undta disse ting.

§ 16. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet på den måte som forutsatt i §§ 11—14.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet etter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i eiendommen og gjennomførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 17. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjørelse på den måte som styret bestemmer, skal opfordre fordringshaverne til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkord-ordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere, anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 18. Bestemmelsene i dette kapitel får også anvendelse når en gjeldsordning kommer i stand ved akkord etter lovgivningen om offentlig akkordforhandling.

Kap. 3. *Tvungen nedsettelse av fordringer.*

§ 19. Dersom en jordbruker ikke kan få i stand en ordning efter reglene i kapitel 2, kan lånekassens styre bestemme at tvungen nedsettelse av fordringer kan søkes opnådd efter reglene i dette kapitel. De i § 8, 2. ledd fastsatte frister skal da regnes fra den dag da styret har truffet bestemmelse som nevnt.

Vilkåret for dette er at skyldneren har tilbudt fordringshaverne en ordning som lånekassens styre finner rimelig og at pantegjelden på skyldnerens eiendom er større enn den antagelige salgsverdi av eiendommen.

§ 20. Når lånekassens styre har truffet bestemmelse som nevnt i § 19, skal den i § 10 nevnte takstnevnd fastsette hvor stor del av pantegjelden eiendommen antas å gi sikkerhet for.

Ved denne fastsettelse legges til grunn det som panthaverne for tiden antas å kunne utbringe eiendommen til,

med tillegg av erstatning for den mulige interesse det vilde ha for panthaveren å kunne vente med å forlange tvangs- auksjon. 29 juni. Nr. 12.

§ 21. Takstnevnden bestemmer også hvor stor del av den ikke pantesikrede gjeld, herunder pantegjeld som ikke dekkes av taksten etter § 20, skyldneren antas å kunne klare.

§ 22. Takstnevnden treffer sine avgjørelser etter å ha innhentet de opplysninger den finner nødvendige, men uten at nogen forhandling med de interesserte er nødvendig.

Når takstnevnden har truffet bestemmelser som omhandlet i §§ 20 og 21, skal den sende underretning til skyldneren, alle kjente panthavere og de andre kjente fordringshavere med forklaring om den virkning avgjørelsene har og om fristen for å forlange rettslig skjønn.

§ 23. De avgjørelser som takstnevnden har truffet etter §§ 20 og 21, kan av skyldneren eller en fordringshaver innbringes for rettslig skjønn. Begjæring om dette må være sendt til sorenskriveren i det distrikt hvor eiendommen ligger, senest 3 uker etter at underretningen er sendt fra takstnevnden.

Har ikke takstnevnden sendt underretning til alle panthavere som ikke får full dekning, skal rettslig skjønn alltid holdes.

§ 24. Skjønn etter § 23 styres av sorenskriveren i den rettskrets hvor eiendommen ligger. Skjønnsmennene opnevnes av fylkesmannen. Til skjønnsmann skal ikke tas nogen som er bosatt i den kommune hvor eiendommen ligger.

Som parter under skjønnet regnes skyldneren, alle kjente panthavere og de andre fordringshavere som har forlangt å bli varslet.

Skjønnet kan ikke gjøres til gjenstand for overskjønn, men kan påankes til ophevelse på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen. Ankefristen er 2 uker fra skjønnets slutning.

For øvrig får reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917 anvendelse.

§ 25. Når takst etter §§ 20—24 er blitt endelig, kan lånekassen gi lån efter samme regler som fastsatt i §§ 11—16. Det beløp som fastsettes efter § 20, trer istedenfor takstverdien efter § 10.

§ 26. Når lånekassen har bevilget lån og den efter § 21 fastsatte del av en ikke pantesikret fordring er betalt, bortfaller resten av fordringen. Den del av en pantefordring som ikke er dekket av det beløp som er fastsatt efter reglene i § 20, bortfaller samtidig som heftelse på eiendommen og avlyses efter erklæring fra lånekassen.

29 juni. Ved betaling av ikke pantesikret gjeld skal fordringer
Nr. 12. som efter lov av 31 mai 1912 har fortrinsrett i konkurs, betales fullt ut før nogen del av de uprioriterte fordringer betales. Istedenfor konkursens åpning trer det tidspunkt da bestemmelse efter § 19 blev truffet.

§ 27. Dersom det viser sig at skyldneren hadde eiendeler av vesentlig betydning som takstnevnden eller et rettslig skjønn ikke hadde kjennskap til, kan fordringshaverne kreve resten av sine fordringer betalt uten hensyn til bestemmelsene i § 26, medmindre skyldneren godtgjør at det manglende kjennskap til eiendelene ikke kan ha hatt betydning for avgjørelsen.

Kap. 4. *Konverteringslån.*

§ 28. Lånekassen kan gi lån til jordbrukere til innløsning av pantegjeld i låntagerens eiendom. Lån gis bare såfremt det er nødvendig for at jordbrukeren kan beholde sin eiendom eller for at han kan få avløst pantegjeld med høiere rente enn han kan klare å betale.

§ 29. Lån efter § 28 må ikke overstige 25 000 kroner og må ikke utgjøre mer enn 30 procent av eiendommens takstverdi.

For lånet skal gis pant i låntagerens faste eiendom med prioritet innenfor 80 procent av takstsummen.

Lån efter kap. 2 og kap. 4 må tilsammen ikke overstige 25 000 kroner.

§ 30. Søknad om lån forberedes av gjeldsmeglingsmannen.

Når lånekassens styre bestemmer det, blir takst over eiendommen å holde efter reglene i § 10.

Kap. 5. *Forskjellige bestemmelser.*

§ 31. Når en gjeldsordning er kommet i stand efter reglene i kap. 2 eller 3, kan den eiendom som danner grunnlag for ordningen, ikke beheftes utover 15 procent over takstsummen. Heller ikke kan det tas utlegg i eiendommen for krav som ikke omfattes av ordningen, såfremt eiendommen ved utlegget vilde bli beheftet utover 15 procent over takstsummen.

Lånekassens erklæring om dette blir å tinglyse.

Bestemmelsene i første ledd gjelder i 10 år efter at gjeldsordningen blev stadfestet av lånekassen.

Dersom den pantsatte eiendom selges til andre enn låntagerens nære slektning, skal lån av lånekassen forrentes med 5 procent årlig fra salgsdagen og forfalle til betaling efter 3 måneders varsel.

§ 32. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd 29 juni.
har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få be- Nr. 12.
taling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av lånekassens
styre for hver ordning som en meglingsmann eller en takst-
mann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av
takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i
konkurslovens § 14 tredje og fjerde ledd.

§ 33. Omkostningene ved forberedelsen og istandbrin-
gelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av
skyldneren. Dog blir utgifter til takst etter § 10 å utrede av
kassen.

Når skyldneren i henhold til § 6 retter henvendelse til
gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at
han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25 som for-
skudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsman-
nens arbeide. Viser dette sig å bli for litet, skal han ytter-
ligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer.

Stempel betales ikke for dokumenter som er ledd i gjen-
nemføringen av en ordning etter denne lov. Tinglysungs-
gebyr utredes av lånekassen, undtagen ved lån etter kap. 4.

§ 34. Utgiftene til sportler og betaling til skjønnsmenn
under rettslig skjønn etter § 24 utredes av skyldneren.
Kommer ingen ordning i stand, betales disse utgifter av låne-
kassen. Skjønnnet kan pålegge den som har forlangt skjønn,
å erstatte omkostningene dersom skjønnnet er gått ham imot.

§ 35. Bestemmelsene i denne lov skal ha tilsvarende an-
vendelse for jordbruks- og skogsarbeidere såfremt vedkom-
mende har eget hus som bare brukes til bolig for ham selv og
hans familie eller såfremt han har mistet sådant hus ved
gjeldsforfølgning.

Lån etter §§ 11—13 skal ha pantesikkerhet innenfor
takstverdien av eiendommen.

På den måte som nevnt i § 31 kan eiendommen ikke be-
heftes utover takstverdien.

§ 36. Kongen gir nærmere regler om lånekassens for-
valtning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som
om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 37. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestem-
mer og ophører å gjelde 1 juli 1937. Dog vedblir lovens be-
stemmelser å gjelde også etter dette tidspunkt for lån som
er gitt før.

Fra ikrafttredelsen opheves lov om lånekassen for jord-
brukere av 6 juli 1933. Forskrifter og bestemmelser som er
utferdiget med hjemmel i nevnte lov, vedblir å gjelde så
lenge ikke noget annet er bestemt. Er megling etter den tid-

29 juni. ligere lov begynt, men ikke sluttet før den nye lov trer i
 Nr. 12. kraft, får åpningen av megling samme virkning som om den
 var foretatt efter den nye lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

29 juni. **Kongelig resolusjon.**

Midlertidig lov nr. 12 av 29 juni 1934 om gjeldsord-
 ning for jordbrukere m. v. trer i kraft straks.

29 juni. **Lov om forandring i lov om innførsel og**
 Nr. 13. **om setning av brennevin, vin, fruktvin, mjød**
og øl.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 27 juni
 1934 sålydende:

I.

I lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, frukt-
 vin, mjød og øl av 5 april 1927 med tilleggslov av 6 mai 1932
 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 12 nr. 2 nytt fjerde og femte ledd.

Fortæring av brennevin som er utlevert til teknisk eller
 videnskapelig bruk, er forbudt.

Innførsel av denaturert spiritus som ikke er fritatt for
 toll, helt eller delvis, kan ikke finne sted uten tillatelse av ved-
 kommende regjeringsdepartement.

§ 14 femte ledds annet punktum.

Bevilling kan også med samme begrensning gis til samlag,
 jfr. dog § 85.

§ 23 nr. 1 annet punktum.

Bevilling kan også med samme begrensning gis til samlag,
 jfr. dog § 85.

§ 32.

1. Kongen eller den Kongen bemyndiger, kan gi forskrifter:

- a. om innførsel av prøver på de drikkevarer som omhand-
 les i denne lov;
- b. om forbrukeres adgang til gjennom dem som har rett
 til innførsel, å få innkjøpt vin av bestemte merker;
- c. om utførsel og gjennomførsel fra og til utlandet av
 brennevin og vin;
- d. om sending, salg og kjøp av vin til medisinsk, teknisk
 eller videnskapelig bruk;

- e. om mellemmenns optagelse av bestilling på brennevin, 29 juni. vin, fruktvin, mjød og øl og om deres adgang til å henvende sig til forbrukerne om kjøp av sådan drikk. I forskriftene kan det bestemmes at optagelse av bestilling bare kan skje hos salgs- eller skjenkeberettigede; Nr. 13.
- f. om (vare- og person-) transportvirksomheters utlevering av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl;
- g. om merking og utstyr av flasker og andre beholdere med rusdrikk eller med øl under 2,50 volumprosent alkoholstyrke;
- h. om kontroll med salg og skjenking av øl.

2. § 11 nr. 2 får tilsvarende anvendelse på vin, fruktvin, mjød og øl.

§ 35. Kongen kan utferdige bestemmelser om kontroll med og forbud mot innførsel, omsetning eller sending av spiritusholdige essenser, druesaft og andre varer som hovedsakelig anvendes ved tilvirking av eller som tilsetning til alkoholholdig drikk.

Kongen kan også utferdige bestemmelser om kontroll med innførsel, omsetning eller sending av gjær.

Ved utferdigelse av bestemmelser efter denne paragraf får reglene i § 34 tredje ledd tilsvarende anvendelse. Kontroll med omsetning av gjær kan bare bestemmes for de kommuner hvor herreds- eller bystyret uttaler sig for det.

§ 36. Som skjenking regnes det når den som selger nogen av de drikkevarer som omhandles i denne lov, tillater at noget av det solgte blir fortært på stedet. Det samme gjelder, når han vet om, at det fortæres i deler av hans hus, som han har rådighet over, eller på andre steder i hans besiddelse eller på husets nærmeste tilligselser.

Bestyrer av salgssted eller skjenkested for selskap eller samlag har i forhold til det offentlige samme ansvar som den, som i eget navn har fått rett til salg eller skjenking.

§ 37. Kommunale salgs- og skjenkebevillinger utstedes på landet av ordføreren og i byene av ordføreren eller av den tjenestemann som formannskapet bestemmer. Departementet fastsetter formular for bevillingene.

Der skal sendes melding til stedets politi om enhver rett til salg eller skjenking med opplysning om de vilkår som er knyttet til den.

Kapitel 4.

Straffe-, inndragnings- og påtalebestemmelser.

§ 40. Ved rusdrikk forstås i dette kapitel brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

29 juni. § 41. De i dette kapitel omhandlede overtredelser er for-
Nr. 13. seelser uansett straffens størrelse.

§ 42. De i dette kapitel omhandlede forseelser er straffbare også om de er begått av uaktsomhet.

§ 43. Forsøk på de i dette kapitel omhandlede forseelser er straffbare og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff.

§ 44. Medvirkning til nogen i dette kapitel omhandlet forseelse er straffbar og straffes med den for den fullbyrdede forseelse bestemte straff.

Som medvirker anses også utlending som i utlandet utrustet eller deltar i utrustning av fartøi med kjennskap til at det skal ulovlig innføre rusdrikk her til landet, såfremt innførsel finner sted.

§ 45. Med straff efter denne lov kan som tilleggsstraff forbindes:

a. tap for en bestemt tid av inntil 5 år av retten til å være fører av fartøi og annet befordringsmiddel eller til å være styrmann eller maskinist og

b. tap for en bestemt tid av inntil 10 år av adgangen til å inneha rett til salg eller skjenking av rusdrikk.

Adgang til å inneha rett som under b. nevnt tapes ved idømmelse av fengselsstraff for en av de forbrytelser som omhandles i den almindelige borgerlige straffelovs kapitel 15, 17, 18, 24, 25, 26, 27 og 31.

§ 46. Sending omfatter i denne lov overføring og ombringelse.

§ 47. Den som ved innførsel, utførsel, sending, utlevering, overdragelse mot vederlag (heri innbefattet skjenking), forskrivning eller rekvisisjon av rusdrikk eller av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, overtrer nogen av denne lovs bestemmelser eller som overtrer nogen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift, straffes med bøter eller fengsel op til 3 måneder eller begge disse straffer. Gjelder overtredelsen brennevin, er straffen bøter op til kr. 50 000 eller fengsel op til 6 måneder eller begge disse straffer.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skal bøtene ikke være under kr. 50.

§ 48. Som i § 47 nevnt straffes den som drar ut til eller søker forbindelse med fartøi som er innenfor eller utenfor tollgrensen med brennevin som antas bestemt til å overdras mot vederlag, eller fartøi som brukes til hjelp ved formidling av salg eller overføring av brennevin fra annet fartøi, medmindre hans forhold gir særskilt grunn til å anta at ulovlig innførsel av brennevin ikke er tilsiktet dermed.

På samme måte straffes den som trer i forhandling med 29 juni.
eller setter sig i forbindelse med nogen i inn- eller utland med Nr. 13.
formål innførsel, sending, forvaring, lagring, salg eller bytte
av rusdrikk i strid med denne lov eller med nogen med hjemmel
av loven utferdiget bevilling eller forskrift.

§ 49. Som i § 47 nevnt straffes

- a. fører av fartøi på 250 registertonn netto eller derunder som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, medmindre det godtgjøres at fartøiet gikk i lovlig fart og av tvingende grunner var kommet innenfor territorialgrensen;
- b. fører av fartøi på over 250 registertonn netto som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, når det antas at brennevinet av føreren eller nogen annen aktes ulovlig innført eller utlosset.

Kongen kan bestemme at like overfor visse nasjoners fartøier kan forskriftene i denne paragraf også gjøres gjeldende for farvann mellom den almindelige territorialgrense og den utenfor liggende tollgrense som måtte være fastsatt i henhold til § 3 annet ledd i lov om tollvesenet av 22 juni 1928.

§ 50. Eier eller besidder av rusdrikk som finnes ombord i fartøi således anbragt at den antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning, straffes som i § 47 nevnt.

§ 51. Den som fra fartøi innenfor den ytterste tollgrense uten tollvesenets samtykke utlosser rusdrikk, straffes som i § 47 nevnt.

§ 52. Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel i hvilket finnes rusdrikk som antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning og hvis besidder ikke kjenner, straffes med bøter, medmindre føreren antas å ha vist tilbørlig aktsomhet.

§ 53. Med bøter op til kr. 50 000 eller fengsel op til 6 måneder eller begge deler straffes den som ulovlig foretar tilvirking eller omdestillasjon av brennevin.

Overfor den som finnes skyldig efter denne bestemmelse, får § 49 i lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. av 15 august 1908 tilsvarende anvendelse.

§ 54. Som i § 53 nevnt straffes den som tilvirker eller overdrar eller har i sin besiddelse en gjærende eller gjæret udestillert væske, medmindre det må antas

- a. at væsken er bestemt til fremstilling av eller er vin, fruktvin, øl eller mjød,
- b. eller at væsken er bestemt til fremstilling av brennevin, som lovlig kan tilvirkes av ham,

29 juni. c. eller at væsken er bestemt til fremstilling av eller er vare
Nr. 13. som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol og
dessuten ikke er egnet til å anvendes som berusende drikk.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag av væske
som nevnt, skal bøtene ikke være under kr. 50.

Overdragelse mot vederlag av væske som nevnt straffes
selv om den er bestemt til fremstilling av vin, fruktvin, mjød
eller øl.

§ 55. Den som uten tillatelse av vedkommende regjerings-
departement innfører, falbyr, selger eller kunngjør preparater
som efter sin sammensetning antas å være bestemt til fremstil-
ling av øl eller andre alkoholholdige drikkevarer, straffes med
bøter eller fengsel op til 3 måneder.

§ 56. Som i § 47 nevnt straffes den som på vegne av selskap
eller sammenslutning der tilvirker eller omsetter rusdrikk, ut-
deler eller fordeler sådan drikk som andel, utbytte eller gave.
Dette gjelder også om utdelingen eller fordelingen skjer ved eller
i anledning av selskapets eller sammenslutningens ophør eller
opløsning.

På samme måte straffes mottageren av sådan rusdrikk
som nevnt i foregående ledd.

§ 57. Den som forvarer eller lagrer brennevin som er ulovlig
tilvirket eller omdestillert, eller som forvarer eller lagrer rus-
drikk som antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulov-
lig innførsel, sending eller omsetning, straffes som i § 47 nevnt.

På samme måte straffes den som ulovlig har beroende hos
sig apparater, bestemt for eller tjenlige til tilvirking eller om-
destillasjon av brennevin.

§ 58. Med bøter eller fengsel op til 3 måneder straffes den
som fra noget utsalg søker å skaffe sig rusdrikk som han i hen-
hold til gjeldende lov eller forskrifter er nektet adgang til å få
kjøpt, eller som han efter bestemmelser i lov ikke er berettiget
til å få kjøpt.

§ 59. Den som fortærer brennevin som er utlevert til tek-
nisk eller videnskapelig bruk, straffes med bøter eller fengsel
op til 3 måneder.

§ 60. Den som bortauksjonerer eller bortlodder eller lar
bortauksjonere eller bortlodde rusdrikk, straffes med bøter.

§ 61. Den som i forbindelse med kjøp eller salg som foregår
fra vareboder eller almindelige salgssteder eller under de al-
mindelige fiskerier, skjenker eller på annen måte overdrar rus-
drikk, selv om det skjer uten godtgjørelse, straffes med bøter
eller fengsel op til 3 måneder.

§ 62. Med bøter eller fengsel op til 3 måneder straffes den
som skjenker, utdeler eller lar utdele eller fortærer rusdrikk
eller væske som nevnt i § 54 ved kirke, forsamlingshus eller

marked eller ved lokale hvor det holdes eller skal holdes retts- 29 juni.
møte, valg, auksjon, offentlig dans eller annen offentlig for- Nr. 13.
samling.

På samme måte straffes den som i forsamlingslokale —
under andre forhold enn omhandlet i §§ 66 og 67 — skjenker
eller utdeler eller lar utdele rusdrikk selv om det skjer uten
godtgjørelse, eller som under forhold som anført fortærer sådan
vare. På den måte som nevnt straffes i alle tilfelle den som i
forsamlingslokale skjenker, utdeler eller fortærer væske som
nevnt i § 54.

§ 63. Den som mot betaling beverter med mat eller drikke
eller holder kjeglebane eller biljard eller som befatter sig med
annet sådant erhverv, straffes med bøter eller fengsel op til
3 måneder såfremt han, uten å ha lovlig adgang dertil, skjen-
ker nogen gjest rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 64. Den som har rett til å skjenke rusdrikk eller øl der
ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, straffes med
bøter såfremt han ikke hindrer at der i hans bevertningssted
eller dets tilliggelser

- a. voldes støy eller annen ulempe for husets øvrige beboere
eller omboende, eller
- b. foregår spill med kort, terninger eller lignende, forsåvidt
politiet har forbudt dette.

§ 65. Den som lar løse og ledige personer samles i hus,
gåardsrum, have eller andre av husets nærmeste tilliggelser og
der fortære medbragt eller tilveiebragt rusdrikk eller væske
som nevnt i § 54, straffes med bøter. På samme måte straffes
deltagere i sådan fortæring.

Med bøter straffes også den som deltar i drikkelag hvor der
fortæres rusdrikk eller væske som nevnt i § 54 når drikkelaget
holdes på tomt, jorde, løkke eller annen innhegnet eller uinn-
hegnet mark i eller i nærheten av tettbebygget strøk eller i
nærheten av møte eller annen lignende sammenkomst eller
offentlig bevertnings- eller forlystelsessted, såfremt rusdrikken
ikke er skjenket i henhold til bevilling.

§ 66. Den som på bevertningssted med tilliggelser, herunder
innbefattet dampskibs- og jernbanerestaurasjoner og restaura-
sjonsvogner hvor det bevertes med mat eller drikke, fortærer
eller overlater andre til fortæring sådan rusdrikk som ikke
skjenkes ham av bevertningens innehaver i henhold til bevilling
og til tid da denne har rett til å skjenke vedkommende drikk,
straffes med bøter.

Med samme straff anses verten og hans folk når de lar
sådan fortæring foregå.

§ 67. Fortæres rusdrikk i forening eller sammenslutning
hvor sådan rusdrikk ikke lovlig kan selges eller skjenkes, og

29 juni. har foreningen eller noget av dens medlemmer eller nogen
Nr. 18. som er i dens tjeneste, medvirket til at rusdrikken blev tilveiebragt eller opbevart for medlemmene, straffes foreningens styre-medlemmer og den som har stilt husrum til rådighet for foreningen, samt den som har forestått tilveiebringelsen eller opbevaringen, med bøter eller fengsel op til 3 måneder.

§ 68. Har den som straffes for nogen i denne lov omhandlet overtredelse, tidligere vært straffet efter denne lov eller efter lov nr. 4 av 1 august 1924 med tilleggslover eller efter tollovens bestemmelser om smugling av rusdrikk, eller efter lov nr. 8 av 15 august 1908 om tilvirking og beskatning av brennevin m. v. med tilleggslover for overtredelse som omhandlet i dens § 47 bokstav a, c, e eller g, eller § 43, er straffen, under de i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 61 anførte betingelser for skjerpet straff i gjentakelsestilfelle, bøter op til kr. 50 000 eller fengsel op til 2 år eller begge deler. Dette gjelder også hvor den tidligere straff er avsonet ved varetektsfengsel.

Gjelder overtredelsen overdragelse mot vederlag (herunder skjenking) av brennevin, tilvirking eller omdestillasjon av brennevin eller tilvirking eller overdragelse av sådan væske som omhandles i § 54, blir fengselsstraff å anvende, medmindre særlig formildende omstendigheter foreligger.

§ 69. Hvis den som dømmes efter denne lov til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan retten efter påstand av påtalemyndigheten bemyndige denne til å hensette domfelte i tvangsarbeidshus. I dette kan domfelte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år såfremt han tidligere har vært i tvangsarbeidshus for tilsvarende overtredelse eller efter loven av 31 mai 1900 (jfr. lov av 9 mars 1918) om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

Personer under 18 år kan ikke anbringes i tvangsarbeidshus.

Blir domfelte hensatt i tvangsarbeidshus, kan fullbyrdelsen av den idømte straff efter påtalemyndighetens bestemmelse helt eller delvis falle bort. Gjelder dommen tillike en annen straffbar handling, kommer denne bestemmelse til anvendelse på den del av den idømte felles fengselsstraff som ifølge domsgrunnene faller på overtredelsen efter denne lov.

Når omstendighetene taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus.

Adgangen til å sette en domfelt i tvangsarbeidshus faller bort ved forældelse efter 3 års forløp. Bestemmelsene i straffelovens § 72 siste ledd og § 73 får tilsvarende anvendelse.

§ 70. Ulovlig innført eller forsøkt innført rusdrikk med tilhørende emballasje skal inndras, uansett hos hvem den finnes eller av hvem den eies. Er den ikke lenger påviselig, kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den som er skyldig i lovover-tredelsen eller som har medvirket til den. 29 juni.
Nr. 13.

Det samme gjelder brennevin som er ulovlig tilvirket eller omdestillert, væske som har vært gjenstand for overtredelse av § 54, samt for øvrig rusdrikk som er eller har vært gjenstand for eller antas bestemt for salg eller skjenking av nogen som er uberettiget til å selge eller skjenke sådan rusdrikk. Sammen med varen blir også å inndra den varen tilhørende nærmeste emballasje. Annen — ytre — emballasje kan inndras om dertil finnes grunn.

Ulovlig tilvirket brennevin og sådan væske som § 54 handler om, kan politiet straks ved beslagleggelsen tilintetgjøre, såfremt det finner det utvilsomt at varen kan inndras. Det samme gjelder annen rusdrikk når den er skjenket i glass eller finnes i optrukket flaske.

Foranstående bestemmelser gjelder også øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 71. Fartøi og annet befordringsmiddel, som er benyttet ved overtredelsen av denne lov eller nogen med hjemmel i loven utferdiget forskrift, kan inndras såfremt overtredelsen gjelder brennevin. Inndragning kan foretas selv om eieren ikke er lovovertrederen, såfremt det finnes grunn til å anta at eieren har eller burde ha forstått at befordringsmidlet blev benyttet til overtredelsen. Fartøi på 25 registertonn brutto eller mere kan dog bare inndras såfremt det antas at hovedhensikten har vært dets benyttelse til overtredelse som nevnt.

Istedenfor tingen kan dens verdi helt eller delvis inndras. Dette gjelder også overfor en lovovertreder som ikke er eier av tingen eller overfor en eier som ikke er overtrederen. Når verdien helt eller delvis inndras, kan tingen tilbakeholdes til inndragningsbeløpet er betalt eller det er stillet betryggende sikkerhet for det. Tilbakeholdelse kan bare foretas overfor den som inndragning er besluttet overfor.

§ 72. Andre ting, heri innbefattet apparater, deler derav, våben eller utstyr av enhver art som antas brukt som eller bestemt til hjelpemiddel ved overtredelse av denne lov eller nogen med hjemmel av loven utferdiget forskrift, kan, forsåvidt overtredelsen gjelder brennevin, inndras uansett hvem der eier tingen.

§ 73. Rettighet i fartøi og annet befordringsmiddel, som inndras med hjemmel av bestemmelsen i § 71, kan inndras.

Inndragning kan foretas selv om rettighetshaveren ikke er lovovertrederen. Gjelder det rettighet i fartøi på 25 register-

29 juni. tonn brutto eller mere, kan dog inndragning bare foretas så-
 Nr. 13. fremt rettighetshaveren, da rettigheten blev stiftet, ikke antas
 å ha eller burde ha forstått at fartøiet var brukt eller vilde
 bli brukt til ulovlig innførsel eller sending av brennevin.

Når et befordringsmiddel er solgt på avbetaling med forbehold av eiendomsrett, blir kjøperen å betrakte som eier og selgeren som rettighetshaver.

§ 74. Inndragning med hjemmel av §§ 70—73 er ikke straff og kan foretas selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

§ 75. Når et fartøi eller annet befordringsmiddel er tilbakeholdt til sikring av et inndratt beløp, kan det selges til dekning av oplagsutgifter og inndragningsbeløpet, dersom inndragningsbeløpet ikke er betalt innen 1 måned efterat inndragningen er blitt endelig. Salget foretas efter reglene i lov om tvangsfullbyrdelse.

§ 76. Rusdrikk og øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, som antas å ha vært gjenstand for eller antas bestemt for overtredelse av denne lov, og hvis eier og besidder ikke kjennes, tilfaller statskassen såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager efter at varen kom i det offentliges besiddelse.

§ 77. Straffeprosesslovens §§ 221, jfr. § 223, og § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

Når det i en dom er gitt påtalemyndigheten bemyndigelse til å anbringe domfelte i tvangsarbeidshus (§ 69), kan retten beslutte fengslig forvaring inntil saken er avgjort ved endelig dom og spørsmålet om domfeltes anbringelse er avgjort. Besluttet anbringelse i tvangsarbeidshus, kan han videre holdes i fengslig forvaring inntil anbringelsen kan finne sted. For varetektsfengsel som er utholdt efter at anbringelse i tvangsarbeidshus er besluttet, tilkommer det ham i så fall fradrag i tvangsarbeidstiden med én dag for hver dags varetektsfengsel.

§ 78. Det i § 45 bokstav a nevnte rettighetstap kan gjøres til gjenstand for forelegg for så vidt angår fører av annet befordringsmiddel enn fartøi. Sådant forelegg kan finne sted selv om hovedstraff ikke forelegges.

§ 79. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov påstå innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i de tilfelle da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 80. Krav på inndragning av rusdrikk med hjemmel av § 70 gjøres gjeldende overfor lovovertrederen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

§ 81. Krav på inndragning av fartøi, annet befordrings- 29 juni.
middel og andre ting med hjemmel av §§ 71 og 72 gjøres gjel- Nr. 13.
dende mot eieren, og krav på inndragning av rettighet med
hjemmel av § 73 mot rettighetshaveren.

Kan forkynnelse av forelegg, stevning, tiltalebeslutning, dom, ankeerklæring m. v. ikke foregå på nogen i domstollovens §§ 165—180 nevnt måte (heri innbefattet at utenlandsk myndighet undlater å besørge lovlig forkynnelse) kan forkynnelsen foregå på den i domstollovens § 181 omhandlede måte.

Når forkynnelse har funnet sted, kan inndragningssaken under enhver omstendighet fremmes mot den uteblevne såfremt han ikke har godtgjort lovlig forfall. Som sådant anses det at han uten egen skyld så sent er kommet til kunnskap om den efter domstollovens § 181 skjedde forkynnelse, at han ikke har kunnet nå rettsstedet til tektetid. I så tilfelle blir saken å omberamme såfremt vedkommende samtidig opgir sitt oppholdssted, således at ny stevning kan forkynnes for ham på dette.

Fristen for utenlandsk eiers og rettighetshavers begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett eller erklæring av anke er fire uker regnet fra dommens forkynnelse.

Ovenstående forskrifter finner tilsvarende anvendelse på tilkjennegivende i henhold til straffeprosesslovens §§ 382 og 383 i. f., jfr. § 402.

§ 82. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvorledes det skal forholdes med gjenstander og verdier som inndras, og med rusdrikk og øl som omhandles i § 76.

Efter forslag av politimester eller tollinspektør kan departementet tilstå politi- og tolltjenestemenn og andre som har tatt virksom del i saken og har vist særlig iver og dyktighet, en belønning som utredes av det for anledningen vunne utbytte av inndratt vare eller av vare som omhandles i § 76.

§ 83. Tollvesenets tjenestemenn skal straks melde til politiet tilfelle av ulovlig innførsel og dermed sammenhengende sending av rusdrikk samt overtredelser av §§ 48, 49 bokstav a, 50 og 51.

Er nogen i dette kapitel omhandlet lovovertrædelse tillike straffbar efter tollovgivningen, behandles den alene som overtrædelse av nærværende lov. Påtalemyndigheten skal i dette tilfelle underrette vedkommende departement om forfølgningen og dens utfall.

Har nogen overtrådt ikke alene nærværende lov, men også begått nogen overtrædelse som alene er straffbar efter tollovgivningen, behandles denne overtrædelse i forbindelse med først nevnte (straffeprosesslovens § 133) såfremt ovennevnte departement ikke ønsker å behandle den efter tollovgivningen.

29 juni. Finner påtalemyndigheten i noget tilfelle som er nevnt i
 Nr. 13. annet eller tredje ledd, ikke å kunne eller burde innlede eller fortsette forfølgning, skal den straks herom underrette departementet, som da kan bringe tollovgivningen i anvendelse forsåvidt dertil måtte være anledning. I sådant tilfelle skal siktede ikke gis den i straffeprosesslovens § 86 annet ledd nevnte meddelelse om forfølgningens innstillen forinnen departementet har fattet sin beslutning.

Kongen gir nærmere forskrifter om det i denne paragraf omhandlede forhold mellem påtalemyndigheten og tollmyndighetene.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 84. For Svalbard kan innførsel, omsetning og utdeling av rusdrikk (jfr. § 40) skje efter forskrifter som utferdiges av Kongen.

§ 85. Bevilling til salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin og mjød kan ikke gis til nye samlag efter denne lovs ikrafttreden. Derimot kan bevilling efter nevnte tidspunkt gis til salg eller skjenking utelukkende av øl til nye samlag.

Samlag som består ved lovens ikrafttreden kan — forsåvidt angår salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin og mjød — ikke få bevilling eller sine vedtekter fornyet utover 30 juni 1938.

Bestemmelsene i § 26 får anvendelse også på samlag, som består ved lovens ikrafttreden.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

29 juni. **Lov om endringer i lov av 14 juli 1894 nr. 4**
 Nr. 14. om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer (husdyrloven) med senere tilleggslover av 26 mai 1899 nr. 1, 14 mai 1918 nr. 2, 7 juli 1922 nr. 12, 11 mars 1925 og 4 juli 1927 nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

29 juni.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 28 juni 1934 sålydende:

Nr. 14.

I.

Følgende paragrafer i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer skal lyde således:

§ 14. Følgende sykdommer hos husdyrene henregnes til de mildere smittsomme, likeoverfor hvilke efterstående regler kommer til anvendelse, nemlig:

Lungesyke, influensa, kverke, strengel, munnsyke og beskjelersyke hos hesten, skabb og koppper hos andre dyr enn fåret,

smittsom klovsyke hos fåret,
ringorm hos alle husdyr,
hårsekk-midder hos hunden,
febersykdommer av smittsom karakter,
tuberkulose.

Med hensyn til disse sykdommer gjøres det eieren eller den, som på hans vegne fører tilsyn med dyrene, til plikt:

- a) å anmelde for en autorisert dyrlæge eller for politimesteren eller lensmannen, når nogen av disse sykdommer måtte vise sig i hans besetning; hvad smittsom kastning og husdyrtuberkulose angår, skal det også meldes når det er sannsynlighet for at et dyr er angrepet av en av disse sykdommer;
- b) ikke å la dyr, der antas angrepne av nevnte sykdommer, føres på markeder, til dyrskuer, på fremmed beite eller i fremmede fjøs eller staller; dog skal det være tillatt fra eierens fjøs å selge sådanne dyr til slakt eller å føre dem til handelsmarkedet til egen avsondret avdeling for å selges til slakt, medmindre departementet anderledes bestemmer for de enkelte sykdommer.

Politimester eller lensmann, der har mottatt sådan meddelelse som i litr. a nevnt, har å innsende meddelelse til vedkommende dyrlæge. Finner dyrlægen, at sykdommens opptreden er av foruroliggende beskaffenhet, innsender han anmeldelsen til fylkesmannen.

Finner fylkesmannen det nødvendig for å hindre sykdommens videre utbredelse, kan han la forholdene på stedet undersøke av dyrlæge og efter dennes forslag gi forskrifter angående avsondrings- og desinfeksjonsforanstaltninger.

§ 15. Vedkommende departement kan gi almindelige bestemmelser angående de nærmere foranstaltninger for hver enkelt av de i § 14 nevnte og de i medhold av § 16 under

29 juni. dette kapitel henførte sykdommer samt angående anvendelse Nr. 14. og salg av kjøtt og melk fra syke dyr.

For å hindre utbredelse av smittsom kastning kan departementet påby nedslaktning av dyr som antas angrepet av sykdommen, likesom departementet kan utferdige påbud om uttagning av blodprøve. Eierne er berettiget til å erholde full erstatning for de dyr som blir slaktet efter påbud av det offentlige, dog således at bestemmelsene i § 12 får tilsvarende anvendelse. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 13.

Departementet kan derhos bestemme, at dyr, som i henhold til § 14 litr. b er avhendet til slakt, og som senere antreffes levende hos ny besidder, skal innen en fastsatt frist, i fornødent fall ved offentlig foranstaltning, kunne påbys nedslaktet for besidderens regning.

§ 22. Utgifter, som på grunn av denne lovs forskrifter foranlediges ved smittede eller for smitte mistenkte dyrs røkt, avsondring og desinfeksjon, ved desinfeksjon av fjøs, stall, redskaper og desslike, ved døde dyrs nedgravning eller tilintetgjørelse, utredes av vedkommende dyrs eier. De med de syke dyrs kurbehandling forbundne omkostninger utredes likeledes av dyrets eier, medmindre vedkommende fylkes-, kjøpstads- eller ladestedskommune — den sistnevnte, forsåvidt den har eget kommunestyre — måtte fatte særlige bestemmelser dessangående for de enkelte smittsomme sykdommer.

I tilfelle av uformuenhet hos eieren avholdes disse utgifter av vedkommende fylkes-, kjøpstads- eller ladestedskommune, den siste forsåvidt den har eget kommunestyre. Når det gjelder tvungne foranstaltninger mot smittsom kastning, utredes utgiftene, i tilfelle av eierens uformuenhet, av statskassen.

Erstatning til eierne av dyr, nedslaktet efter bestemmelsene i kapitel 2, og de utgifter, der foranlediges ved de i § 13 omhandlede verdsettelsesforretninger samt ved nedslaktninger, utredes, forsåvidt angår dyr, der ikke finnes angrepet av nogen sykdom, for hvilken nedslaktning kan finne sted, eller forsåvidt angår dyr, døde som følge av tvungen vaksinasjon, av statskassen, men forsåvidt de finnes angrepet av nogen sådan ovennevnt sykdom, med det halve av statskassen og med den annen halvdel av vedkommende fylkeskommunes, kjøpstads eller ladesteds kasse, den siste kun, når ladestedet har eget kommunestyre.

På samme måte som i sistnevnte tilfelle og efter sådan verdsettelse som i § 13 bestemt gis vedkommende eier erstatning, når det for å hindre smittes videre utbredelse måtte

anses nødvendig å tilintetgjøre smittefarlige gjenstander som hus, husinnredninger, for, redskaper og lignende. 29 juni.
Nr. 14.

Alle andre utgifter ved foranstaltninger efter denne lovs bestemmelser utredes av vedkommende fylkeskommunes, kjøpstads eller ladesteds kasse, forsåvidt ikke noget annet er eller måtte bli fastsatt.

Dog faller omkostningene ved avsperringsforanstaltninger like overfor fremmede land statskassen tillast, likesom Kongen for hvert enkelt tilfelles vedkommende kan bestemme at utgiftene ved de i § 7 omhandlede foranstaltninger skal utredes av statskassen.

Endelig utredes den for tvungen vaksinasjon fastsatte godtgjørelse til dyrlægen samt skyssgodtgjørelse for reiser i det offentliges tjeneste efter denne lov av statskassen.

Erstatning for dyr, som påbys nedslaktet i henhold til § 7 i ved utbrudd av munn- og klovsyke, utredes helt av statskassen, likesom de til sykdommens bekjempelse nødvendige utgifter utredes av statskassen mot refusjon av vedkommende fylkes, kjøpstads eller ladesteds kasse — den siste kun, når ladestedet har eget kommunestyre — eller av vedkommende private, alt efter de til enhver tid herom gjeldende bestemmelser. For refusjonskrav like overfor private skal staten ha utpantningsrett efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Erstatning for dyr, som påbys nedslaktet i medhold av § 15, 2. ledd og de utgifter som foranlediges ved de i § 13 omhandlede verdsettelsesforretninger samt ved nedslaktningen, utredes helt av statskassen.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1934.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

**Midlertidig lov om krisetiltak til støtte for 29 juni.
landbruket.** Nr. 15.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 28 juni 1934 sålydende:

Norsk Lovtidende, 1ste avd. Nr. 26, 1934.

29 juni.
Nr. 15

Kapitel I.

Om innførsel, begrensning av forbruket av kraftfor, om fraktutjevning m. v.

§ 1. Kongen kan forby innførsel av kraftfor eller råstoffer som benyttes til fremstilling av kraftfor medmindre tillatelse gis av vedkommende departement.

Som innførsel efter denne bestemmelse regnes også enhver ilandbringelse av forstoffer fremstillet av hval.

§ 2. Kongen eller den han bemyndiger kan i den utstrekning det finnes hensiktsmessig begrense det forbruk av innkjøpt kraftfor som overstiger en bestemt mengde.

Såfremt der med hjemmel i foregående ledd gjennomføres rasjonering av kraftfor, plikter enhver forhandler (Statens kornforretning, møller, grossister, felleskjøp, salgslag, kjøbmenn o. s. v.) produsent, importør og forbruker å rette sig efter de bestemmelser om rasjoneringens gjennomførelse som vedkommende departement bestemmer.

Rasjoneringen av innenlandsk produsert kraftfor omfatter ikke de forbrukere hvis forbruk ligger under 1000 kg.

§ 3. For å skaffe de midler som antas nødvendige til å gjennomføre en fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor (jfr. § 5) kan Kongen eller den han bemyndiger bestemme at innførsel av utenlandsk kraftfor eller avhendelse fra produsent av innenlandsk kraftfor bare skal kunne skje mot betaling av nærmere fastsatte avgifter.

For å gjennomføre sådan fraktutjevning kan Kongen eller den han bemyndiger gi forskrifter om de leveringsvilkår som skal gjelde ved avhendelse av kraftfor.

§ 4. Som kraftfor anses i denne lov forstoff som er behandlet teknisk eller industrielt, herunder mølleavfallsstoffer, samt korn og skolmfrukter og mel som brukes til dyremat.

I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement om en vare skal regnes for kraftfor. Avgjørelsens riktighet kan ikke prøves av domstolene.

Salg av korn og skolmfrukter av egen avl er undtatt fra lovens bestemmelser.

§ 5. De avgifter som kommer inn efter § 3 skal tilfalle et særskilt fond. Fondets midler skal efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger med fradrag av administrasjonsutgifter og andre omkostninger brukes til å dekke utgifter til fraktgodtgjørelse og andre utgifter i forbindelse med fraktutjevningen.

Kapitel II.

29 juni.
Nr. 15.

Regulering av markedsføringen av melk, flesk, m. v.

§ 6. Når det av hensyn til avsetningsforholdene antas påkrevet kan Kongen eller den han bemyndiger treffe regulerende bestemmelser for å begrense tilførselen til markedet av melk og melkeprodukter.

Såfremt der som ledd i sådanne tiltak fastsettes avgifter på tilførselen til markedet av melk og melkeprodukter, tilfaller disse avgifter et særskilt fond. Fondets midler skal efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger brukes til å dekke utgiftene ved gjennomførelsen av og kontrollen med overholdelse av de fastsatte bestemmelser.

Mulig tiloversblevne midler av fondet anvendes efter bestemmelse av Stortinget.

§ 7. Når det av hensyn til avsetningsforholdene antas påkrevet kan Kongen eller den han bemyndiger treffe regulerende bestemmelser for å begrense tilførselen av flesk til markedet.

Såfremt der som ledd i sådanne tiltak fastsettes avgifter på svinehold eller tilførsel av svineslakt til markedet, tilfaller disse avgifter et særskilt fond. For øvrig får § 6 de to siste punktum, tilsvarende anvendelse.

Kapitel III.

Avgift på margarin og innblanding av smør i margarin.

§ 8. For å skaffe midler til de i næste paragraf nevnte formål, kan Kongen eller den han bemyndiger legge avgift på margarin som blir innført eller tilvirket her i landet.

Denne avgift skal utgjøre 20 øre pr. kg margarin når innblandingsprocenten for smør ikke overstiger 5. I tilfelle innblandingsprocenten er over 5 skal avgiften minskes med 1 øre pr. kg for hver procent smørblandingen overstiger 5.

Avgiftsordningen kan ikke settes i kraft før innblandingsprocenten er senket til 10.

§ 9. Avgiften tilfaller et særskilt fond hvis midler — med fradrag av administrasjonsutgifter og andre omkostninger — efter regler som fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger skal brukes til:

1. Tilskudd til produksjonsmelk til meierier og til fjell- og gårdsmør som er godkjent på den måte som vedkommende departement bestemmer.
2. Utjevning av melkeprisene mellom melkecentralene i landet. Denne utjevning fastsettes beregningsmessig av

29 juni. departementet efter innstilling av Norske Melkeprodu-
 Nr. 15. senters Landsforbund.

Ved margarin forståes ethvert smørlignende fabrikat av hvilken som helst oprinnelse, blanding og sammensetning når deri inngår noe fettstoff som ikke er fremstillet av melk. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement om en vare skal regnes for margarin. Departementet avgjør i tvilstilfelle likeledes hvad der skal regnes som meieri efter denne paragraf. Riktigheten av de avgjørelser som er nevnt i dette ledd kan ikke prøves av domstolene.

Kapitel IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 10. Kongen eller den han bemyndiger fastsetter de nærmere forskrifter som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne lov.

Likeledes kan Kongen eller den han bemyndiger under særlige omstendigheter dispensere fra bestemmelser i loven eller forskrifter gitt i medhold av den, og herunder også frafalle krav på skyldige avgifter og inndragningsbeløp.

§ 11. Enhver er pliktig til under samme ansvar som for vidner i straffesaker bestemt å gi de opplysninger og oppgaver som avkreves ham i henhold til denne lov eller de i medhold av loven utferdigede forskrifter.

Likeså plikter enhver produsent og enhver bedrift og forretning hvis virksomhet omfattes av loven eller de i medhold av den utferdigede forskrifter, å fremlegge bøker og forretningspapirer og å gi adgang til sin eiendom, sitt bruk og sine bygninger for dem som settes til å kontrollere at loven og forskriftene overholdes.

§ 12. Enhver som i stillings medfør får opplysninger i medhold av denne lov eller de i henhold til samme utferdigede forskrifter, skal — i den utstrekning som undersøkelsens øiemed og mulige forføininger til påtale av straffbare handlinger tillater det — bevare taushet om det oplyste, for såvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov.

Den som har fått opplysninger som ikke er offentliggjort må ikke i sin erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

§ 13. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer noen bestemmelse i denne lov eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven eller som medvirker hertil, straffes med bøter.

For den som overtrer påbudet i § 12, annet ledd, kan botene gå op til kr. 100 000.

På den som overtrer påbudet i § 12, første ledd, kommer

dessuten straffelovens regler om ansvar for offentlige tjenestemenn til anvendelse. 29 juni.
Nr. 15.

§ 14. Kraftfor som er avhendet eller innført i strid med forskrifter utferdiget i henhold til §§ 1, 2 eller 3 kan ved dom inndras hos den skyldige eller den på hvis vegne han har handlet uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. I stedet for kraftforet kan verdien av det inndras. I stedet for inndragning kan tre en forhøiet avgift av inntil det dobbelte av de avgifter som måtte være fastsatt efter § 3.

§ 15. De med hjemmel i denne lov fastsatte avgifter med renter og omkostninger kan søkes inn ved utpantning hos den som er ansvarlig for dem.

§ 16. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om brigde i millombils lov til å fremja 29 juni.
umsetnaden av jordbruksvaror av 6 juni Nr. 16.
1930 og 24 juni 1931.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 28 juni 1934 som lyder so:

I.

Desse paragrafane i millombils lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror frå 6 juni 1930 med tilleggslov frå 24 juni 1931 skal heretter lyda soleis:

§ 1. Til gjenom samyrke å fremja umsetnaden av fleisk, sauekjøt, mjølk, ost, smør og egg skal det skipast eit umsetningsråd på 8 medlemer.

Desse samskipnadene nemner upp rådslemer: Selskapet for Norges Vel ein, Norske Melkeprodusenters Landsforbund ein, Norges Kjøtt- og Fleskecentral ein, Norske Eggcentraler S/L ein, Norges Handelsstands Forbund ein, Norges Kooperative Landsforening ein, Norges Bondelag ein og Norsk Bonde- og Småbrukarlag ein.

§ 3. Rådet samlar og legg til rettes det tilfanget som trengst, og gjer framlegg um dei tiltak som bør setjast i verk for å fremja dei fyremål som er nemnde i § 1.

29 juni. På grunnlag av dette kan Kongen for upp til 1 år um
Nr. 16. gongen leggja på avgifter ved umsetnad av flesk, sauekjøt, mjølk og egg etter dei reglane som er nemnde nedanfor.

§ 4. Avgifta på flesk og sauekjøt skal dei svara som leverar svineslakt eller sauekjøt til kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll til gransking. Undanteke er slakt frå utlandet. Kontrolløren eller styraren for kontrollen krev upp og er ansvarleg for avgifta. Avgifta på sauekjøt kan og krevjast upp hjå den som leverar kjøtet til nedsalting og hjå den som driv nedsaltinga.

Avgifta på egg kan leggjast på alle som leverar egg til sal, og kan krevjast upp hjå alle som kjøper egg frå produsent for vidare sal eller til bruk i eiga verksemd eller hjå produsenten. Kjøparen eller i tilfelle produsenten er ansvarleg for avgifta.

Avgifta på mjølk kan leggjast på alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten.

§ 5. I distrikt der ein samskipnad av meieri og mjølkeprodusentar som representerar storparten av mjølkeumsetnaden, har vedteke å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk, kann Kongen eller den han gjev fullmakt leggja ei slik avgift på all konsummjølk som vert seld gjenom meieri, mjølkeutsal eller andre forretningar eller beinveges frå produsent til forbrukar. For mjølk som vert levera direkte frå produsent til forbrukar, fastset Kongen eller vedkomande departement etter framlegg frå Omsetningsrådet storleiken av avgifta i eit distrikt.

§ 6. Umsetnings- og utjamningsavgifter på mjølk kan krevjast upp hjå vedkomande verksemd. Verksemda, innehavaren og i tilfelle styret og styraren for verksemda, er ansvarlege for avgiftene. Verksemda har skylnad til å leggja i serskild kasse kvar gong mjølk vert seld, so mykje pengar som trengst til avgiftene. Når pengane vert lagde i kassa, går eigedom retten yver til dei næringssamskipnadene som avgiftene skal gå til. Når månaden er ute, skal pengane betaltast til Omsetningsrådet eller til den rådet gjev fullmakt.

For mjølk som ein produsent leverar beinveges til forbrukaren, vert avgiftene innkravde hjå produsenten, um ikkje anna er fastsett i samhøve med § 7. Er det nokon annan enn eigaren som brukar buskapen, er både brukar og eigar samansvarlege for avgifta.

Alle som det vert innkravt avgift hjå, skal føra dei bøker

og gjeva dei oppgåvor som departementet fastset. Kan det 29 juni.
ikkje etter dei oppgåvor og andre opplysningar som ligg Nr. 16.
fyre, fastsetjast sikkert kor stor avgiftssummen er, skal Om-
setningsrådet etter sitt skyn fastsetja summen med endeleg
verknad.

§ 7. Når departementet har gjeve sitt samtykke til det,
kann Omsetningsrådet fastsetja at umsetnings- og utjam-
ningsavgift på mjølk kan krevjast inn hjå slike større for-
brukarar av mjølk som departementet fastset. Mottakaren
av mjølk skal då ha krav på 8 dagars varsel i fyrevegeen um
kva tid avgifta vert rekna frå og oppkravd hjå han, og um
storleiken av avgifta. Ein slik skipnad kan fastsetjast for
eit serskilt nemnt strok eller for einskilde forbrukarar.

Når slikt vedtak som nemnt i fyrste leden er kunngjort
for mottakaren, har han skyldnad til å halda attende i be-
talinga for mjølka so mykje som trengst og leggja dette i
serskild kasse. Fyresegnene i § 6, fyrste og tridje leden, vert
å nytta på same måten. Dersom mottakaren betalar noko til
leverandøren utan fyrst å halda attende dei pålagde avgifter,
vert han sjølv personleg ansvarleg for avgifta.

Vert avgifta kravd inn etter desse reglar, gjeld like fullt
dei reglar som departementet fastset etter § 6, tridje leden,
for produsenten. Når det vert kravt, har produsenten skyld-
nad til å gjeva upp mottakaren av mjølka.

§ 8. Departementet kann elles gjeva nærmare fyre-
segner um betaling og oppkrevjing av avgiftene og um
rekneskapsførsla og tilsynet med at avgifta kjem inn.

Av pengar som ikkje vert betalte i rett tid skal det, til
betalinga vert lagd, svarast $\frac{1}{2}$ pct. rente for kvar månad eller
lut av ein månad.

Omsetningsrådet kan med panting søkja inn avgiftspen-
gane med rente og kostnad hjå alle som er ansvarlege for
dei. I so fall skal fristen etter § 102, fyrste punktum, i lov
um tvangsfullføring vera 1 vike. Fyresegnene um høve til
utsetjing med betalingspågangen etter § 195 i tvangsfull-
føringslova skal ikkje gjelda, og utlagde ting kan utan
hinder av § 198, fyrste led, i same lov seljast alt 2 vikor
etter pantingsforretninga er halden.

§ 9. Departementet kan gjeva Omsetningsrådet rett til
å setja forbod mot mjølkesal frå ein produsent eller ei
verksemd som i 2 månader ikkje har betala skuldig avgift.

Vert det sett eit slikt forbod for ein produsent, skal Om-
setningsrådet ha plikt på seg til å gjeva produsenten høve til
å levera mjølka til næraste meieri, mottakarstasjon eller
mjølkehandel på same vilkår som gjeld for andre leveran-
dørar.

29 juni. Departementet kan gjeva Omsetningsrådet rett til å fastsetja at meieri, meierisamskipnader eller mjølkehandel skal vera pliktige til å taka imot mjølk ogso frå utanforståande produsentar på same vilkår som gjeld for andre leverandørar.

Dei avgjerdslo Omsetningsrådet tek etter fyrste led kan ankast inn for departementet. Finn dette at avgjerds-lone virkar urimelege, hev departementet høve til å gjera dei um. Ankefristen er 4, fire, vikor.

I tvilstilfelle avgjer departementet vilkåra for levering etter andre og tridje led. Ved fastsetjinga av vilkåra skal det takast rimelegt omsyn til um dei tidlegare leverandørar har betalt inn eller upparbeidd kapital som drifta har bate av.

II.

§§ 6—10 i den noverande lova vert §§ 10—14.

III.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 29 juni 1934.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

29 juni.

Kongelig kunngjøring om omsetningsavgift til statskassen av visse varer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27 juni 1934 fattet følgende beslutning:

§ 1. Fra den tid Kongen bestemmer, dog ikke senere enn fra 1 juli 1934, skal betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien efter vedføiet procentsats:

1. Gull- og platinavarer	6 pct.
2. Sølvvarer	4 »
3. Hansker og vanter av skinn (så vel sydde som blott tilskårne) eller silke (herunder kunstsilke)	5 »
4. Skotøi av silketøi eller tøy, hvori finnes silke, av tøy innvirket med metalltråd, av lakkert, chagrinert, bronsert, alunert, hvitgarvet (glacé) og semsket skinn eller chevreaux-, reptil-, fisk- eller øgleskinn og efterligninger derav	4 »

5. Silkevarer, hvorunder kunstsilkevarer — dog undtatt spinnestoff og garn — 6 pct. 29 juni,
6. Parfymmer, luktende vann og andre vann til toalettbruk, kosmetiske midler, såsom sminke, pudder og lignende varer til toalettbruk, dog undtatt munnvann, tannpulver, tannpasta og tannkrem 10 »
7. Glassvarer, andre, slipte, etsede etc. (tolttariffens «Glass 11 a») 5 »

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares engros-pris ved salg til detaljforhandler overensstemmende med nærmere regler som utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som er tilvirket av vevet stoff eller trikotstoff (metervare) beregnes avgiften bare av stoffets verdi.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 30 juni 1934.

Gitt på Oslo slott 29 juni 1934.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

29 juni.

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til for fremtiden å avgjøre saker — som ellers skulde forelegges Kongen eller den midlertidige regjering — angående spørsmål om efter vurdering i hvert tilfelle å nedsette kjøpesummer for parseller, som i krigs- og etterkrigstiden er frasolgt geistlige embedsgårder eller klokkergårder, samt foreta de fornødne regnskapsmessige forføinger i anledning herav.

Kongelig resolusjon.

29 juni.

- I. Med hjemmel i § 1, 2. ledd, jfr. § 6, i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes at det for utferdigelsen av de i de kongelige resolusjoner av 9 og 16 mars d. å. om regulering av innførselen av gummifottøi, fajanse og fjær og dun omhandlede skriftlige erklæringer skal erlegges et gebyr av 1 — en — øre pr. kilogram av vedkommende vare som innføres fra utlandet, dog minst 50 — femti — øre pr. vareparti, å opkreve av tollvesenet ved varens innførsel.
- II. Denne bestemmelse trer i kraft fra og med 5 juli d. å.

29 juni. Kongelig resolusjon.

I medhold av § 4 i lov om Svalbard, lov nr. 11 av 17 juli 1925, bestemmes:

Innførsel av ren til Svalbard er forbudt medmindre sysselmannens tillatelse er innhentet.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

29 juni. Kongelig resolusjon.

I medhold til midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket §§ 1, 2 og 10 bestemmes:

1. Fra og med 1 juli 1934 og inntil videre er det forbudt å innføre kraftfor, derunder enhver ilandbringelse av forstoffer fremstillet av hval.

2. Håndhevelsen og gjennomføringen av nevnte lov henlegges til Landbruksdepartementet som samtidig bemyndiges til å treffe de avgjørelser og utferdige de bestemmelser som omhandles i lovens §§ 1, 2, 4 og 10. Landbruksdepartementet bemyndiges til inntil videre å la Statens kornforretning treffe de avgjørelser som departementet ikke treffer og som er nødvendige til gjennomføring av kraftforrasjoneringsen.

29 juni. Kongeleg resolusjon.

I samhøve med § 3 og § 5 i lov frå 29 juni 1934 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert Landbruksdepartementet gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 juli 1934 til og med 31 desember 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

29 juni. Skrivelse fra Socialdepartementet.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov av 2 april 1917 § 3 at den som i Bærum herred, Akershus fylke, gjør sig næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 august 1934 skal ha bevilling.

29 juni. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket er det ved kongelig resolusjon av 29 juni 1934 bestemt:

«1. Fra og med 1 juli 1934 og inntil videre er det forbudt å innføre kraftfor, derunder enhver ilandbringelse av forstoffer fremstillet av hval.

2. Håndhevelsen og gjennomføringen av nevnte lov henlegges til Landbruksdepartementet, som samtidig be-

myndiges til å treffe de avgjørelser og utferdige de bestemmelser som omhandles i lovens §§ 1, 2, 4 og 10. Landbruksdepartementet bemyndiges til inntil videre å la Statens kornforretning treffe de avgjørelser som departementet ikke treffer og som er nødvendige til gjennomføring av kraftforrasjoneringsen.» 29 juni.

I medhold av den ovennevnte lov og resolusjonen har Landbruksdepartementet bemyndiget Statens kornforretning til inntil videre å dispensere fra § 1 i den midlertidige lov om krisetiltak til støtte for landbruket av 29 juni 1934.

Landbruksdepartementet har videre i medhold av den nevnte lov og resolusjonen bestemt:

1. Engrosforretninger og fabrikanter av kraftfor av importert råstoff pålegges å avgi oppgave over sine beholdninger av kraftfor pr. 1 juli 1934. Oppgaven må inneholde spesifikasjon for de forskjellige kraftforslag og må sendes Statens kornforretning innen 10 juli 1934.
2. Engrosforretninger i kraftfor pålegges å sende Statens kornforretning eller den som kornforretningen bestemmer oppgave over sine kjøp og salg av kraftfor.
3. Fabrikanter av kraftfor av importert råstoff pålegges å sende Statens kornforretning eller den som kornforretningen bestemmer oppgave over sitt salg av kraftfor.
4. De under 1—3 nevnte engrosforretninger og fabrikanter pålegges å sende til Statens kornforretning eller den som kornforretningen bestemmer oppgave over sin omsetning av kraftfor i 1932 og 1933.
5. Statens kornforretning kan også pålegge fabrikanter av kraftfor av innenlandsk råstoff å innsende oppgave over sin produksjon og omsetning.
6. Statens kornforretning kan gi nærmere regler om de i foregående punkter nevnte opgavers innhold og når de skal avgis.
7. Statens kornforretning bemyndiges til å treffe de øvrige avgjørelser som er nødvendige til gjennomføring av kraftforrasjoneringsen i henhold til Stortingets vedtak av 28 juni 1934 og den midlertidige lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket.
8. Etter lovens § 11 er enhver pliktig til under samme ansvar som for vidner i straffesaker bestemt å gi de opplysninger og oppgaver som avkreves ham i henhold til nevnte lov av 29 juni 1934, likesom en forsettlig eller uaktsom overtredelse av noen bestemmelse i loven og forskrift fastsatt med hjemmel i loven eller medvirkning dertil straffes med bøter.

29 juni. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i lov av 29 juni 1934 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror §§ 3 og 5 og kongeleg resolusjon av 29 juni 1934 bestemmes:

Innen distriktet for S/L Østlandets melkesentral, S/L Telemark melkesentral, S/L Aust-Agder melkesentral, S/L Vest-Agder melkesentral, S/L Vestlandets mjølkesentral, S/L Møre mjølkesentral, S/L Trøndelag melkesentral og S/L Nord-Norges melkesentral skal avgift til utjevning av prisforskjellen mellem konsum- og produksjonsmelk betales av all konsummelk (helfmelk, fløte og skummet melk) som i tiden 1 juli—31 desember 1934 selges gjennom meieri, utsalg eller andre forretninger eller direkte fra produsent til forbruker.

Opgaveplikt.

1. Meieri, utsalg eller forretning skal hver måned levere nøiaktig opgave over hvor meget melk (helfmelk, fløte og skummet melk) som er solgt eller levert til konsum i løpet av måneden. Sådan plikt påligger også enhver mellemmann, som på annen måte formidler omsetning av konsummelk.

2. Likeså plikter produsenter som selger direkte til forbruker hver måned å levere en nøiaktig opgave over hvor meget konsummelk som er solgt i måneden. Har sådan produsent salg til meieri, utsalg eller annen forretning, eller ved mellemmann, eller til noen sådan forbruker som nevnt nedenfor, skal han i opgaven også angi hvor meget det er levert til sådan bedrift, utsalg, mellemmann eller forbruker med angivelse av bedriftens, utsalgets, mellommannens eller forbrukerens navn og adresse. For produsenter med salg direkte til forbruker kan Omsetningsrådet bestemme at opgaven innleveres hvert kvartal.

3. Større forbrukere av melk som sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende skal efter varsel fra Omsetningsrådet levere opgaver hver måned eller hvert kvartal over hvor meget melk som er tatt mot i måneden eller kvartalet. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavens innlevering og innhold.

Avgiftens fastsettelse.

29 juni.

4. Avgiften fastsettes til det beløp som vedkommende distrikts melkecentral bestemmer for sine medlemmer på beregningsmessig basis og overensstemmende med de der til enhver tid gjeldende regler for prisutjevning og prisansettelse. Beregningsgrunnlaget godkjennes av Omsetningsrådet.

Melkecentralene skal til enhver tid holde Omsetningsrådet underrettet om sine avgiftssatser.

Avgiften blir å fastsette pr. kg levert konsummelk.

For melk som leveres direkte fra produsent til forbruker, fastsettes avgiftens størrelse til de satser som nu gjelder for en centrals distrikt eller deler av distriktet inntil departementet anderledes bestemmer.

5. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

6. Efter utgangen av vedkommende centrals regnskapsår blir de avgiftspliktige som ikke er medlemmer av centralen å godskrive hvad det av utjevningsavgiften er anvendt til centralens administrasjon i forhold til den av hver innbetalte avgift, såfremt disse utgifter ikke allerede er fratrasket ved avgiftens fastsettelse.

Avgiftens opkreving og innbetaling.

7. For den melk som selges eller leveres gjennom meieri, utsalg eller forretning kreves avgiften op hos bedriften. Bedriften plikter hver gang melk blir solgt å legge i særskilt kasse så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet den fra Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger til det. Når pengene er lagt i særskilt kasse, går eiendomsretten til dem over til de organisasjoner som skal ha avgiftene.

8. Omsetningsrådet kan bestemme at avgiften skal kreves op hos sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende som tar mot melk til forbruk. I tvilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Har Omsetningsrådet truffet sådan bestemmelse, har forbrukeren plikt til efter 8 dagers varsel fra Omsetningsrådet å avholde i opgjøret med leverandøren så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet

29 juni. eller den dette har bemyndiget til det. Beløpet skal legges i særskilt kasse, og de foran fastsatte bestemmelser om eiendomsretten til avgiftsbeløpet får tilsvarende anvendelse. Betaler forbrukeren noe til leverandøren uten å holde avgiftsbeløpene tilbake, blir han selv ansvarlig for beløpet.

Har en bedrift eller forbruker undlatt å avholde avgiftsbeløpet i opgjøret med leverandøren — og erholdes ikke beløpet hos bedriften eller forbrukeren — kan avgiften kreves op hos leverandøren.

Hvor ikke annet er bestemt i det foregående, kreves avgiften for salg direkte fra produsent til forbruker op hos produsenten. Er det noen annen enn eieren som bruker bukskapen, er både eier og bruker solidarisk ansvarlig for avgiftene.

9. Avgiften forfaller til betaling den siste dag i hver måned og skal være innbetalt til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 15. i etterfølgende måned. Av beløp som ikke betales i rett tid, svares $\frac{1}{2}$ % rente pr. måned eller del av måned. Avgiften innbetales i det distrikt hvor melken selges til forbruk og utregnes efter de regler som gjelder for dette distrikts central uten hensyn til om melken er produsert i en annen centrals distrikt eller i distrikt uten central. Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkrekning og innbetaling.

Forbud mot melkesalg.

10. Omsetningsrådet kan forby melkesalg fra en produsent eller bedrift som i mer enn 2 måneder ikke har betalt skyldig avgift. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet som kan omgjøre beslutningen, hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Blir melkesalg fra en produsent forbudt efter foranstående, har Omsetningsrådet plikt til å gi produsenten adgang til å levere melken til nærmeste meieri, mottagerstasjon eller melkehandel på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. Omsetningsrådet kan bestemme at meieri, meierisammenslutning eller melkehandel er pliktig til å ta mot melk også fra utenforstående på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. I tvilstilfelle avgjør departementet vilkårene for leveringen.

Før Omsetningsrådet treffer noen bestemmelse efter det foranstående, skal det gi vedkommende produsent eller bedrift adgang til å uttale sig.

Centralens regnskapsplikt og avgiftens 29 juni. anvendelse.

11. Hvor avgiftens opkreving er overlatt distriktets melkecentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Centralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkreving og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

12. Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkeprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkecentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

Meierier som ikke er tilsluttet noen central, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet centralen.

Meierier som ved siden av konsummelksalg, også driver foredling, men som ikke er tilsluttet centralen, kan i sine oppgjør for avgiften fratrekke et beløp, som tilsvarer hvad de efter disse regler vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av centralen. Omsetningsrådet kan efter ansøking tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de oppgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Fritagelse for avgift.

13. Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkreving undlates hvor salget er mere tilfeldig eller av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

Kontroll.

14. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at oppgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs, forretningers og mellemmenns innveiningslister og bokførsel for såvidt angår melkeomsetningen. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. For såvidt avgiftens innkreving og tilskuddets utbetaling er overlatt melkecentralen, har Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger adgang til alle oppgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsevirsomheten.

29 juni.

Straffansvar.

15. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikraftttredelse.

16. Disse forskrifter trer i kraft straks.

30 juni.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Hjørundfjord herredstyres beslutning i møte 28 april 1934 om tillegg til den gjeldende vedtekt angående luknings-tid for utsalgssteder i Hjørundfjord herred, Møre fylke.

Tillegget inntas som ny § 2 i vedtekten, hvis nuværende §§ 2 og 3 blir henholdsvis §§ 3 og 4 i vedtekten.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 9 juli 1934.

Vedtekten skal efter forandringen i sin helhet lyde således:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med de i § 2 nevnte undtagelser på hverdager i tiden fra og med 1 mai til og med 30 september samt de siste 6 hverdager før julaften holdes lukket fra kl. 22 og på hverdager i den øvrige tid av året fra kl. 20 til kl. 6.

Julaften lukkes kl. 18. Jfr. lov av 14 juli 1897.

§ 2. Utsalgssteder i Bondalen skal på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 7. De siste 6 hverdager før julaften kan de dog holdes åpne til kl. 21.

Den 17de mai når denne faller på hverdag stenges kl. 14. Julaften og nyttårsaften når disse faller på hverdager samt påske- og pinseften lukkes kl. 17.

§ 3. All handel på søn- og helligdager skal være forbudt undtagen handel med brød og alkoholfrie drikke, når handelen herav foregår fra et sted avstengt fra den øvrige butikkforretning.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

3 juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

Innskrenkende bestemmelser vedkommende erhvervsmessig personbefordring med motorvogn til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal.

I medhold av lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II første ledd bestemmes herved følgende som gjeldende inntil videre:

«Erhvervsmessig personbefordring (skyssing) med motorvogn uten rute — eller dermed sidestillet kjøring — til

eller fra steder innen herredene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, 31 juli
Al og Hol i Buskerud fylke, Borgund og Lærdal i Sogn
og Fjordane fylke samt Søndre Land, Fluberg, Nordre Land,
Torpa, Etne, Sør-Aurdal, Nord-Aurdal, Vestre og Østre
Slidre og Vang i Opland fylke er ikke tillatt for andre enn
nedenfor nevnte selskaper og personer:

- 1) Lærdal—Gol—Maristubilene,
- 2) A/S Beltebilene,
- 3) Jotunheimen og Valdresruten A/S;
— for samtliges vedkommende til eller fra steder innen-
for ruteområdet med sideveier
- 4) Innehavere av drosjebevillinger i medhold av politilov-
givningen og innehavere av skyssbevillinger i henhold
til motorvognlovens § 21 II, første og tredje ledd, som
har inntil 50 km veilengde til nærmeste stasjon for
hurtigtog på jernbanen Oslo—Bergen eller Oslo—Valdres
eller til de foran under 1, 2 og 3 nevnte selskapers rute-
strekninger.
- 5) Andre bileiere innenfor det nevnte område når de får til-
latelse av fylkesmannen i det fylke hvor vedkommende
bileier er bosittende. Tillatelse til disse bileiere må i
almindelighet bare gis til sådanne som driver kjøringen
som vesentlig erhverd, for hotelleieres vedkommende
bare til dem som tidligere har befordret personer med
egen bil.

Veidirektøren kan bestemme at bileiere som i medhold
av nærværende bestemmelser har eller får tillatelse til den
heromhandlede skyssing, skal være tilsluttet en eller flere
centraler, ekspedisjonssteder, hvorigjennem bestillinger for-
midles eller billetter utstedes, og kan videre fastsette nær-
mere regler for denne formidling og for fordelingen av be-
stillingene på de bileiere som er tilsluttet centralen, herunder
også bestemme hvorledes utgiftene ved driften av bestillings-
kontoret samt til ekstraordinære kontrollforanstaltninger
m. v. skal fordeles.

Til bevillingen kan knyttes nærmere betingelser om tak-
ster, største passasjerantall, godkjennelse av vogner m. v.
Takstene skal inntil videre ikke være under 40 øre pr. vogn-
km for en 5-seter, 50 øre for en 7-seter, for større biler
50 øre ekstra pr. sete.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er:

- a) Befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger,
jordmødre samt syke som trenger hurtig hjelp.
- b) Skyssing til eller fra sted som har en veilengde av minst
50 km til nærmeste stasjon for hurtigtog på jernbanen
Oslo—Bergen, Oslo—Valdres eller til de foran under
1), 2) og 3) nevnte selskapers rutestrekninger.

- 3 juli. c) Skyssing innen det enkelte herred eller mellom de foran nevnte og tilgrensende herreder innbyrdes, forsåvidt kjøringen ikke helt eller delvis foregår på veistrekningene Fagernes—Tyin—Lærdal, Borlaug bru—Gol, Gol—Fagernes og Fagernes—Bygdin. I så fall kreves det tillatelse av fylkesmennene i de fylker som berøres av kjøringen.

Kjøring i medhold av sådanne tillatelser på de nevnte veistrekninger er undergitt de foran fastsatte bestemmelser både med hensyn til takster og centralvirksomhet, forsåvidt utgangs- eller endepunkt ligger innenfor en avstand og turen strekker sig over en minste lengde, begge nærmere bestemt av veidirektøren.

- d) Skyssing i rundtur, med utgangspunkt og endepunkt på samme sted, og omfattende samme personer på hele turen. Som rundtur regnes også kjøring av de samme personer frem og tilbake på samme veistrekning. For bileiere bosittende i et av herredene Gol, Hemsedal, Lærdal, Borgund, Vang, Østre og Vestre Slidre samt Nord- og Sør-Aurdal vil rundturkjøring som omhandlet ikke kunne utøves uten tillatelse av lensmannen i bostedskommunen.

Rundturkjøring med utgangs- og endepunkt i nevnte herreder kan dog ikke formidles av bileiere som er bosittende utenfor disse herreder.

- e) Skyssing til stevner eller lignende med tillatelse for hvert enkelt tilfelle av lensmannen på vedkommende bileiers bosted.

Forannevnte bestemmelser trer i kraft 12 juli 1934.

Samtidig opheves følgende av departementet fastsatte innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring:

- 1) «Avgrensningsfyreseger av 9 mars 1932 for vegane Fagernes—Gol—Lærdal—Tyin—Fagernes og Fagernes—Bygdin», forsåvidt personbefordring angår.

- 2) Innskrenkende bestemmelser av 29 juni 1933 for erhvervsmessig motorvognkjøring i Hallingdal m. v.

Tillatelse gitt i medhold av de tidligere bestemmelser fortsetter å gjelde inntil videre under forutsetning av at ny søknad blir innsendt til vedkommende fylkesmann innen 20 juli 1934.

Kjøringen er imidlertid undergitt nærværende bestemmelser både med hensyn til takster og med hensyn til centralvirksomheten.»

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard